

ĐIỀU KIỆN ĐỂ NGƯỜI TIN CHÚA NHẬN ĐƯỢC SẢN NGHIỆP ĐỜI ĐỜI

Bài 8 - Người tin Chúa phải vâng phục Lời Đức Chúa Trời để được sở hữu Lời của Đức Chúa Trời.

Sáng thế ký 18:1-15: Đức Giê-hô-va hiện ra cùng Áp-ra-ham nơi lùm cây đẻ bọp của Mam-rê, đang khi ngồi nơi cửa trại lúc trời nắng ban ngày. Áp-ra-ham nhướng mắt lên, thấy ba người đứng trước mặt. Vừa khi thấy, bèn bắt từ cửa trại chạy đến trước mặt ba người đó, sấp mình xuống đất, và thưa rằng: Lạy Chúa, nếu tôi được ơn trước mặt Chúa, xin hãy ghé lại nhà kẻ tôi tớ Chúa, đừng bỏ đi luôn. Xin các đấng hãy cho phép người ta lấy chút nước rửa chân các đấng, và xin hãy nằm nghỉ mát dưới cội cây này. Tôi sẽ đi đem một miếng bánh cho các đấng ăn vững lòng, rồi sẽ dời gót lên đường; vì cố ấy, nên mới quá bộ lại nhà kẻ tôi tớ các đấng vậy. Các đấng phán rằng: Hãy cứ việc làm như người đã nói. Đoạn, Áp-ra-ham lật đặt vào trại đến cùng Sa-ra mà rằng: Hãy mau mau lấy ba đấu bột lọc nhồi đi, rồi làm bánh nhỏ. Áp-ra-ham bèn chạy lại bầy, bắt một con bò con ngon, giao cho đầy tớ mau mau nấu dọn; rồi lấy mỡ-sữa và sữa cùng con bò con đã nấu xong, dọn ngay trước mặt các đấng; còn người thì đứng hầu trước mặt, dưới cội cây. Vậy các đấng đó bèn ăn. Các đấng hỏi Áp-ra-ham rằng: Sa-ra, vợ người, ở đâu? Đáp rằng: Kìa, nàng ở trong trại kia. Một đấng nói rằng: Trong độ một năm nữa, Ta sẽ trở lại đây với người không sai, và chừng đó, Sa-ra, vợ người, sẽ có một con trai. Sa-ra ở nơi cửa trại sau lưng đấng đó, nghe các lời này. Vả, Áp-ra-ham cùng Sa-ra đã già, tuổi tác đã cao; Sa-ra không còn chi nữa như thế thường người đàn bà. Sa-ra cười thầm mà rằng: Già như tôi thế này, để còn được điều vui đó sao? Còn chúa tôi cũng đã già rồi! Đức Giê-hô-va phán hỏi Áp-ra-ham rằng: Cố sao Sa-ra cười như vậy mà rằng: Có quả thật rằng tôi già đến thế này lại còn sanh sản chăng? Há có điều chi Đức Giê-hô-va làm không được chăng? Đến kỳ đã định, trong một năm nữa, Ta sẽ trở lại cùng người, và Sa-ra sẽ có một con trai. Vì Sa-ra sợ, nên chối mà thưa rằng: Tôi có cười đâu! Nhưng Ngài phán rằng: Thật người có cười đó!

Chúng ta đang đối diện với Lời của Đức Chúa Trời, là đối diện với Lời của Đấng lạ lùng, vậy nên chúng ta cũng sẽ hành động theo cách lạ lùng của Đức Chúa Trời, nghĩa là khi chúng ta nhìn vào Lời Đức Chúa Trời chép trong văn tự, thì chúng ta sẽ không nghĩ theo cách của văn tự, nhưng nghĩ và suy gẫm theo sự tỏ ra của Đấng lạ lùng, vì Đức Chúa Jêsus Christ đã phán rằng: “**Ấy là thần linh làm cho sống, xác thịt chẳng ích chi. Những Lời Ta phán cùng các người đều là thần linh và sự sống.**” (Giăng 6:63).

Mặc dù mọi sự đã chép trong Kinh-Thánh đều đã thật sự xảy ra và các lời văn tự đó đã chép đúng theo sự thật, thế nhưng hết thảy các lời văn tự đó đều là bóng của những sự sẽ đến với tâm linh của những người được cứu chuộc bởi huyết của Đức Chúa Jêsus Christ và được chính Đức Chúa Jêsus Christ bảo lãnh cho ở trước mặt Đức Chúa Cha, hầu cho những người đó sẽ nhận được những sự ban cho của Đức Thánh-Linh và tâm linh của người đó được biết những sự mâu nhiệm ẩn giấu bên trong Lời văn tự của Đức Chúa Trời.

Hê-bơ-rơ 2:1-4: **Vậy nên, chúng ta phải càng giữ vững lấy điều mình đã nghe e kéo bị trôi lạc chẳng. Vì nếu lời thiên sứ rao truyền đã vững chắc và sự trái phép nghịch mạng đã được báo ứng xứng đáng rồi, mà nếu ta còn trể nài sự cứu chuộc lớn dường ấy, thì làm sao tránh cho khỏi được? là sự cứu chuộc Chúa truyền ra trước hết, rồi có những kẻ nghe chứng nghiệm nó cho chúng ta, Đức Chúa Trời cũng dùng những dấu kỳ sự lạ và đủ thứ phép mầu, lại dùng sự ban cho của Đức Thánh Linh mà Ngài đã theo ý muốn mình phát ra, để làm chứng với các kẻ đó.**

Tại sao Đức Chúa Trời lại giấu những sự mâu nhiệm trong những lời văn tự như vậy? Tại sao Đức Chúa Trời lại không tỏ rõ ý nghĩa của những sự đó ra, hầu cho dân sự của Ngài được hiểu biết cách dễ dàng, mà làm theo ý muốn của Ngài?

Câu trả lời đó là Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã tạo nên loài người với một tiêu chuẩn duy nhất, ấy là Ngài tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ, là một nước không hay rúng động của Ngài, mà nước đó không phải thuộc về xác thịt, nhưng thuộc về thần linh và sự sống, vì cố đó mà Ngài đã giấu những sự mâu nhiệm, được gọi là của báu Nước Thiên đàng trong các lời văn tự được chép trong Kinh-Thánh, mà chỉ những tâm linh nào thật lòng kính sợ Đức Chúa Trời, thật lòng yêu mến Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì mới nhận biết được những sự mâu nhiệm sẽ được tỏ ra bởi Đức Thánh-Linh mà thôi.

Hê-bơ-rơ 12:1-29: **Thế thì, vì chúng ta được nhiều người chứng kiến vây lấy như đám mây rất lớn, chúng ta cũng nên quăng hết gánh nặng và tội lỗi để vác vương ta, lấy lòng nhịn nhục theo đòi cuộc chạy đua đã bày ra cho ta, nhìn xem Đức Chúa Jêsus, là cội rễ và cuối cùng của đức tin, tức là Đấng vì sự vui**

mừng đã đặt trước mặt mình, chịu lấy thập tự giá, khinh điều sỉ nhục, và hiện nay ngồi bên hữu Ngài Đức Chúa Trời. Vậy, anh em hãy nghĩ đến Đấng đã chịu sự đối nghịch của kẻ tội lỗi đường ấy, hầu cho khỏi bị mỗi một sồn lòng. Anh em chống trả với tội ác còn chưa đến nổi đổ huyết; lại đã quên lời khuyên anh em như khuyên con, rằng: Hỡi con, chớ để người sự sửa phạt của Chúa, và khi Chúa trách, chớ ngã lòng; Vì Chúa sửa phạt kẻ Ngài yêu, hễ ai mà Ngài nhận làm con, thì cho roi cho vọt. Ví bằng anh em chịu sửa phạt, ấy là Đức Chúa Trời đãi anh em như con, vì có người nào là con mà cha không sửa phạt? Nhưng nếu anh em được khỏi sự sửa phạt mà ai nấy cũng phải chịu, thì anh em là con ngoại tình, chớ không phải con thật. Cha về phần xác sửa phạt, mà chúng ta còn kính sợ thay, huống chi Cha về phần hồn, chúng ta há chẳng càng nên vâng phục lắm để được sự sống sao? Vả, cha về phần xác theo ý mình mà sửa phạt chúng ta tạm thời, nhưng Đức Chúa Trời vì ích cho chúng ta mà sửa phạt, để khiến chúng ta được dự phần trong sự thánh khiết Ngài. Thật các sự sửa phạt lúc đầu coi như một cố buồn bã, chớ không phải sự vui mừng; nhưng về sau sanh ra bông trái công bình và bình an cho những kẻ đã chịu luyện tập như vậy. Vậy, hãy đỡ bàn tay yếu đuối của anh em lên, luôn cả đầu gối lỏng lẻo nữa. Khá làm đường thẳng cho chân anh em theo, hầu cho kẻ nào què khỏi lạc đường mà lại được chữa lành nữa. Hãy cầu sự bình an với mọi người, cùng tìm theo sự nên thánh, vì nếu không nên thánh thì chẳng ai được thấy Đức Chúa Trời. Khá coi chừng kẻ có kẻ trật phần ân điển của Đức Chúa Trời, kẻ rẽ đàng chằm ra, có thể ngăn trở và làm ô uế phần nhiều trong anh em chẳng. Hãy coi chừng, cho trong anh em chớ có ai gian dâm, cũng đừng có ai khinh lờn như Ê-sau, chỉ vì một món ăn mà bán quyền con trưởng. Thật vậy, anh em biết rằng đến sau, người muốn cha mình chúc phước cho, thì lại bị bỏ; vì dẫu người khóc lóc cầu xin, cũng chẳng đổi được ý cha mình đã định rồi. Anh em chẳng tới gần một hòn núi mà người ta có thể rờ đến được, cũng chẳng đến gần lửa hừng, hoặc tới tắm, hoặc âm ế, hoặc gió dữ, hoặc tiếng loa thổi vang, hoặc tiếng nói kinh khiếp đến nỗi ai nghe đều nài xin đừng nói với mình nữa; vì họ không chịu nổi lời phán này: Dẫu loài thú vật tới gần núi này cũng sẽ bị ném đá. Lại cảnh trạng đó rất kinh khiếp, đến nỗi Môi-se nói rằng: Ta thật sợ sệt và run rẩy cả người. Nhưng anh em đã tới gần núi Si-ôn, gần thành của Đức Chúa Trời hằng sống, tức là Giê-ru-sa-lem trên trời, gần muôn vàn thiên sứ nhóm lại, gần Hội thánh của những con trưởng được ghi tên trong các tầng trời, gần Đức Chúa Trời, là quan án của mọi người, gần các linh hồn người nghĩa được vẹn lành, gần Đức Chúa Jê-sus, là Đấng trung bảo của giao ước mới, và gần huyết rưới ra, huyết đó nói tốt hơn huyết của A-bên vậy. Anh em hãy giữ, chớ từ chối Đấng phán cùng mình; vì nếu những kẻ kia cứ Đấng truyền lời báo cáo ở dưới đất, còn không tránh khỏi thay, huống chi chúng ta, nếu cứ Đấng truyền lời báo cáo từ trên trời, thì càng không tránh khỏi được. Tiếng Đấng ấy bây giờ rúng động cả đất, hiện nay phán hứa rằng: Còn một lần nữa, Ta sẽ chẳng những rúng động đất mà thôi, nhưng cũng rúng động trời nữa. Vả, trong những chữ: Còn một lần nữa, tỏ ra rằng các vật hay bị rúng động, vì là những vật đã chịu dựng nên, sẽ bị cất đi, hầu cho những vật không hề rúng động được còn lại. Như vậy, vì chúng ta có phần trong một nước không hay rúng động, nên hãy cảm ơn, hầu cho lấy lòng kính sợ hầu việc Đức Chúa Trời một cách đẹp lòng Ngài; vì Đức Chúa Trời chúng ta là đám lửa hay thiêu đốt.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời không hề có sự tây vị, nhưng Ngài cai trị mọi sự trong sự công bình của Ngài và như vậy, những người sẽ được nhận biết sự tỏ ra của Đức Thánh-Linh đó, cũng là bởi sự công bình mà Đức Chúa Trời ban thưởng cho họ, như Lời Chúa đã chép:

Châm ngôn 1:1-33: Châm ngôn của Sa-lô-môn, con trai Đa-vít, vua Y-sơ-ra-ên: Đặt khiến cho người ta hiểu biết sự khôn ngoan và điều khuyên dạy, cùng phân biệt các lời thông sáng; Để nhận lãnh điều dạy dỗ theo sự khôn ngoan, sự công bình, lý đoán, và sự chánh trực; Hầu cho người ngu dốt được sự khôn khéo, gã trai trẻ được sự tri thức và sự dễ dặt. Kẻ khôn sẽ nghe và thêm lên sự học vấn, người thông sáng sẽ được rộng mưu trí, để hiểu biết châm ngôn, thí dụ, và lời của người khôn ngoan, cùng câu đố nhiệm của họ. Sự kính sợ Đức Giê-hô-va là khởi đầu sự tri thức; Còn kẻ ngu muội khinh bỉ sự khôn ngoan và lời khuyên dạy. Hỡi con, hãy nghe lời khuyên dạy của cha, chớ bỏ phép tắc của mẹ con; Vì ấy sẽ như một dây hoa trên đầu con, giống như những vòng đeo quanh cổ của con. Hỡi con, nếu kẻ tội nhân kiếm thế quyến dụ con, chớ khứng theo. Nếu chúng nó nói: “Hãy đến cùng chúng ta, phục rình làm đổ huyết người, núp đợi hại vô cơ kẻ chẳng tội; Chúng ta sẽ nuốt sống chúng nó như âm phủ, và còn nguyên

ven như kẻ xuống mồ mả; Chúng ta sẽ được các thứ của báu, chất đầy nhà chúng ta những của cướp; Hãy lấy phần người với chúng ta, chúng ta cả thấy sẽ có một túi bạc mà thôi.” Hỡi con, đừng đi đường cùng chúng nó; Hãy cầm giữ chân con, chớ vào lối của họ; Vì chân chúng nó chạy đến sự ác, lật đật làm đổ huyết ra. Vì giăng lưới ra trước mặt các loài có cánh lấy làm luống công thay; Chính những người ấy thật phục mưu làm đổ huyết mình ra, và núp rình hại mạng sống mình. Đó là đường của những kẻ tham lợi bất nghĩa; Lợi như thể đoạt lấy mạng sống của kẻ được nó. Sự khôn ngoan hô lên ngoài đường, cất tiếng dội ra nơi phố chợ; Khôn ngoan kêu la ở đầu đường dọn dực ồn ào; Tại cửa thành, và nội trong thành người phán lời mình ra, mà rằng: Hỡi kẻ ngu dốt, các người sẽ mền sự ngu dại cho đến bao giờ? Kẻ nhạo báng sẽ ưa sự nhạo báng, và kẻ đại dốt sẽ ghét sự tri thức cho đến chừng nào? Nhân vì Ta trách các người, các người khá trở lại; Kìa, Ta sẽ đổ thần linh Ta trên các người; Ta sẽ làm cho các người biết những Lời của Ta. Bởi vì Ta kêu gọi, mà các người không khứng nghe, Ta giơ tay Ta ra, lại chẳng có ai chủ ý; Nhưng các người đã bỏ hết Lời khuyên dạy của Ta, không chịu Lời quả trách của Ta; Nên trong lúc các người bị tai nạn, Ta cũng sẽ chê cười, khi sự sợ hãi giáng cho các người, ắt Ta sẽ nhạo báng; Khi sự sợ hãi các người xảy đến thành linh như gió bão, tai nạn xông vào các người như cơn trốt, và sự ngặt nghèo, khốn cực giáng trên các người. Bấy giờ chúng nó sẽ kêu cầu cùng Ta, nhưng Ta sẽ không đáp lời; Sáng sớm chúng nó sẽ tìm Ta, nhưng không gặp được. Ấy bởi vì chúng nó ghét sự hiểu biết, không chọn lấy sự kính sợ Đức Giê-hô-va, cũng không muốn theo sự khuyên dạy của Ta, và chê bai các Lời quả trách của Ta; Vì vậy chúng nó sẽ ăn bông trái của đường lối mình, và được no nê mưu chước của riêng mình. Vì sự bội nghịch của kẻ ngu dốt sẽ giết chúng nó, và sự yên ổn của kẻ đại dốt sẽ làm hại cho chúng nó. Nhưng ai khứng nghe Ta ắt sẽ ở an nhiên vô sự, được bình tịnh, không sợ tai họa nào.

Bây giờ chúng ta cùng suy gẫm Lời Chúa đã chép về việc Đức Giê-hô-va đã hiện ra cùng Áp-ra-ham.

Sáng thế ký 18:1-5: Đức Giê-hô-va hiện ra cùng Áp-ra-ham nơi lùm cây đẻ bọp của Mam-rê, đang khi ngồi nơi cửa trại lúc trời nắng ban ngày. Áp-ra-ham nhướng mắt lên, thấy ba người đứng trước mặt. Vừa khi thấy, bèn bắt từ cửa trại chạy đến trước mặt ba người đó, sấp mình xuống đất, và thưa rằng: Lạy Chúa, nếu tôi được ơn trước mặt Chúa, xin hãy ghé lại nhà kẻ tôi tớ Chúa, đừng bỏ đi luôn. Xin các đấng hãy cho phép người ta lấy chút nước rửa chân các đấng, và xin hãy nằm nghỉ mát dưới cội cây này. Tôi sẽ đi đem một miếng bánh cho các đấng ăn vững lòng, rồi sẽ dời gót lên đường; vì cố ấy, nên mới quá bộ lại nhà kẻ tôi tớ các đấng vậy. Các đấng phán rằng: Hãy cứ việc làm như người đã nói.

Bản King James version chép câu 1 trên như sau: ¹And the LORD ^{H3068} appeared ^{H7200} unto him in the plains ^{H436} of Mamre ^{H4471}; and he sat ^{H3427} in the tent ^{H168} door ^{H6607} in the heat ^{H2527} of the day ^{H3117};

Chúng ta có thể thấy cụm từ **lùm cây đẻ bọp của Mam-rê** được nhắc lại trong Kinh-Thánh tới ba lần và danh từ Mam-rê được chép trong Kinh-Thánh là chín lần. Thoạt nghe, người ta có thể hiểu nhầm rằng Mam-rê là tên của một người A-mô-rít, nhưng thật sự Mam-rê là một địa danh nằm ở gần núi Hếp-rôn, cách khoảng 3 kilomet về phía Bắc. Trong nguyên bản Hê-bơ-rơ không chép là **cây đẻ bọp của Mam-rê**, nhưng chép là **tại nơi đồng cỏ thuộc về xứ Mam-rê**, mà xứ Mam-rê nổi tiếng về những cánh rừng cây Sồi, là loại cây cung cấp gỗ Sồi, được dùng trong nhiều công việc, trong đó có việc người ta chế thành các thùng chứa rượu vang.

Chữ **hiện ra** - appeared ^{H7200} chép trong câu 1 trên, đó là chữ **רָאָה** - ra'ah, số 7200 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự xuất hiện, sự hiện ra, để kiểm tra, để thanh tra, để quan sát, để thăm viếng, để chuẩn bị cho, khiến cho thấy được, khiến cho kinh nghiệm được, sự tự tỏ cho thấy, sự chứng tỏ ra;*

Chữ **lùm cây đẻ bọp** - in the plains ^{H436} chép trong câu 1 trên, đó là chữ **אֵילָן** - 'elown, số 436 ra từ chữ **אֵיל** - 'ayil, số 0352 và chữ **לָן** - 'uwl, số 0193 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *cánh đồng chặn thả súc vật, chiền con, cây Sồi, cây to cao, sức mạnh, cột trụ, trụ cửa, người đàn ông mạnh mẽ, người lãnh đạo, thân thể người ta, người giàu có,*

Chữ **đang khi ngồi** - sat ^{H3427} chép trong câu 1 trên, đó là chữ **יָשָׁב** - yashab, số 3427 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *đang ở trong nơi cư ngụ, đang ngồi chờ đợi, vẫn đang ngồi nán lại;*

Chữ **cửa** - door ^{H6607} chép trong câu 1 trên, đó là chữ **פֶּתַח** - pethach, số 6607 ra từ chữ **פֶּתַח** - pathach, số 6605 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *cái cửa, con đường dẫn đến, lối vào, được mở ra;*

Chữ trại - the tent^{H168} chép trong câu 1 trên, đó là chữ לִּהְיוֹת - 'ohel, số 0168 ra từ chữ אָהַל - 'ahal, số 0166 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *lều, trại, đền tạm, chỗ ở, nơi cư ngụ; để trở nên rõ ràng, ánh sáng, tỏa sáng;*

Chữ lúc trời nắng - in the heat^{H2527} chép trong câu 1 trên, đó là chữ חֶמֶד - chom, số 2527 ra từ chữ חָמַד - chamam, số 2552 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự nóng, sức nóng, trở nên nóng, trở nên kích thích,*

Chữ ban ngày - the day^{H3117} chép trong câu 1 trên, đó là chữ יוֹם - yowm, số 3117 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *ngày, thời gian, thời kỳ, năm, trở nên nóng bỏng;*

Nếu chúng ta chỉ nhìn vào câu 1 này mà dịch theo ngôn ngữ của văn học, thì chúng ta sẽ không thể nhận biết được sẽ có những sự lạ lùng nào đã được ẩn giấu tại đây, nhưng Lời Chúa đã chép rằng, *Đức Giê-hô-Va, Đấng Thần Linh chí cao, Vua của cả trời và đất đã hiện ra tại nơi này để thăm viếng Áp-ra-ham, một người đã được Đức Giê-hô-Va chọn, để từ người mà Ngài sẽ có một dòng dõi đông như sao trên trời, như cát bãi biển là dòng dõi mà muôn dân trên đất này sẽ nhờ đó mà được phước.*

Chúng ta tin chắc rằng Đức Giê-hô-Va đã chọn thời điểm thích hợp nhất trong ý nghĩa thuộc về thần linh, để cho Áp-ra-ham được nhìn thấy Ngài ngay trong ban ngày, chứ không phải trong sự hiện thấy ban đêm.

Theo ý nghĩa gốc của ngôn ngữ Hê-bơ-rơ tỏ ra mà chúng ta biết rằng, tâm linh của Áp-ra-ham đang nôn nóng chờ đợi điều mà Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với người, là điều mà chúng ta đã học trong bài trước (Bài 7), đó là Đức Giê-hô-Va đã đặt lại tên cho Áp-ram thành Áp-ra-ham và cho Sa-rai thành Sa-ra, hầu cho Áp-ra-ham sẽ sanh một con trai, mà Đức Giê-hô-Va đã đặt tên là Y-sác và Đức Giê-hô-Va sẽ lập giao ước với con trai đó và Đức Giê-hô-Va sẽ lập giao ước đời đời với dòng dõi của Y-sác (Sáng thế ký 17:19).

Mặc dù thời gian đã được Lời Chúa chép là lúc ban ngày trời nắng nóng, nhưng trong ý nghĩa thuộc linh thì tâm linh của Áp-ra-ham vẫn đang tiếp tục ngồi trong thân thể xác thịt mình, ngóng chờ điều Đức Giê-hô-Va đã phán với mình trong sự nôn nóng về điều mà Đức Giê-hô-Va đã phán với mình đó sẽ được ứng nghiệm!

Áp-ra-ham đã không chỉ nghĩ về sự mình sẽ có con cái, hay là có một dòng dõi đông như sao trên trời, không thể đếm được, nhưng điều khiến người nóng nảy trong sự chờ đợi, đó là người đã được Giê-hô-Va Đức Chúa Trời chọn, để qua người mà ý chỉ của Đức Giê-hô-Va được nên, cho loài người trên đất này:

Sáng thế ký 17:4-8: *Này, phần Ta đây, Ta đã lập giao ước cùng người; vậy người sẽ trở nên tổ phụ của nhiều dân tộc. Thiên hạ chẳng còn gọi người là Áp-ram nữa, nhưng tên người sẽ là Áp-ra-ham, vì Ta đặt người làm tổ phụ của nhiều dân tộc. Ta sẽ làm cho người sanh sản rất nhiều, làm cho người thành nhiều nước; và các vua sẽ do nơi người mà ra. Ta sẽ lập giao ước cùng người, và cùng hậu tự người trải qua các đời; ấy là giao ước đời đời, hầu cho Ta làm Đức Chúa Trời của người và của dòng dõi người. Ta sẽ cho người cùng dòng dõi người xứ mà người đang kiều ngụ, tức toàn xứ Ca-na-an, làm cơ nghiệp đời đời. Vậy, Ta sẽ làm Đức Chúa Trời của họ.*

Đây là điều mà Đức Giê-hô-Va đã và tiếp tục tìm kiếm trong loài người, xem ai là người mà Ngài có thể dùng, để qua người mà ý chỉ của Ngài được nên cho kế hoạch cứu chuộc loài người ở trên đất này.

Trong hết thấy những người tin nhận Đức Chúa Jê-sus Christ làm Chúa của sự sống mình, được gọi là dòng dõi của Áp-ra-ham, ít người để ý đến chân giá trị của ý nghĩa này quan trọng như thế nào trong cuộc đời của mình, vì hầu hết mọi người tin Chúa đều chỉ nghĩ đến việc làm thế nào để linh hồn mình được cứu rỗi, được sự sống đời đời nơi thiên đàng, chứ người ta không để ý đến ý nghĩa của cụm từ *dòng dõi của Áp-ra-ham*.

Chúng ta hãy xem Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán gì với những người Giu-đa, khi họ nhận mình là dòng dõi của Áp-ra-ham, nhưng họ lại không làm điều mà Áp-ra-ham đã làm.

Giăng 8:31-58: *Bấy giờ Ngài phán cùng những người Giu-đa đã tin Ngài, rằng: Nếu các người hằng ở trong đạo (Lời) Ta, thì thật là môn đồ Ta; các người sẽ biết lẽ thật, và lẽ thật sẽ buông tha các người. Người Giu-đa thưa rằng: Chúng tôi là dòng dõi Áp-ra-ham, chưa hề làm tội mọi ai, vậy sao thầy nói rằng: Các người sẽ trở nên tự do? Đức Chúa Jê-sus đáp rằng: Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, ai phạm tội lỗi là tôi mọi của tội lỗi. Vả, tôi mọi không ở luôn trong nhà, mà Con thì ở đó luôn. Vậy nếu Con buông tha các người, các người sẽ thật được tự do. Ta biết rằng các người là dòng dõi Áp-ra-ham, nhưng các người tìm thế để giết Ta, vì đạo (Lời) Ta không được chỗ nào ở trong lòng các người. Ta nói điều Ta đã thấy nơi Cha Ta; còn các người cứ làm điều đã học nơi cha mình. Chúng trả lời rằng: Cha chúng tôi tức là Áp-ra-ham, Đức Chúa Jê-sus phán rằng: Nếu các người là con Áp-ra-ham, thì chắc sẽ làm công việc của Áp-ra-ham. Nhưng hiện nay, các người tìm mưu giết Ta, là người lấy lẽ thật đã nghe*

nơi Đức Chúa Trời mà nói với các người; Áp-ra-ham chưa hề làm điều đó! Các người làm công việc của cha mình. Chúng nói rằng: Chúng tôi chẳng phải là con ngoại tình; chúng tôi chỉ có một Cha, là Đức Chúa Trời. Đức Chúa Jê-sus phán rằng: Ví bằng Đức Chúa Trời là Cha các người, thì các người sẽ yêu Ta, vì Ta bởi Đức Chúa Trời mà ra và từ Ngài mà đến; bởi chứng Ta chẳng phải đã đến tự mình đâu, nhưng ấy chính Ngài đã sai Ta đến. Tại sao các người không hiểu Lời Ta? Ấy là bởi các người chẳng có thể nghe được đạo (Lời) của Ta. Các người bởi cha mình, là ma quỷ, mà sanh ra; và các người muốn làm nên sự ưa muốn của cha mình. Vừa lúc ban đầu nó đã là kẻ giết người, chẳng bền giữ được lẽ thật, vì không có lẽ thật trong nó đâu. Khi nó nói dối, thì nói theo tánh riêng mình, vì nó vốn là kẻ nói dối và là cha sự nói dối. Nhưng vì Ta nói lẽ thật, nên các người không tin Ta. Trong các người có ai bắt Ta thú tội được chẳng? Nếu Ta nói lẽ thật, sao các người không tin Ta? Ai ra bởi Đức Chúa Trời, thì nghe Lời Đức Chúa Trời; cho nên các người chẳng nghe, tại các người không thuộc về Đức Chúa Trời. Người Giu-đa thưa rằng: Chúng tôi nói thầy là người Sa-ma-ri, và bị quỷ ám, há không phải sao? Đức Chúa Jê-sus đáp rằng: Ta chẳng phải bị quỷ ám, nhưng Ta tôn kính Cha Ta, còn các người làm nhục Ta. Ta chẳng tìm sự vinh hiển Ta, có một Đấng tìm và đoán xét. Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, nếu kẻ nào giữ Lời Ta, sẽ chẳng thấy sự chết bao giờ. Người Giu-đa nói rằng: Bây giờ chúng tôi thấy rõ thầy bị quỷ ám; Áp-ra-ham đã chết, các đấng tiên tri cũng vậy, mà thầy nói: Nếu kẻ nào giữ Lời Ta sẽ chẳng hề chết! Thầy lại trọng hơn cha chúng tôi, Áp-ra-ham, là người đã chết sao? Các đấng tiên tri cũng đã chết; thầy mạo xưng mình là ai? Đức Chúa Jê-sus đáp rằng: Nếu Ta tự tôn vinh, thì sự vinh hiển Ta chẳng ra gì; ấy là Cha Ta làm vinh hiển Ta, là Đấng các người xưng là Đức Chúa Trời của mình. Dầu vậy, các người chưa biết Ngài đâu; còn Ta thì biết. Và nếu Ta nói rằng Ta không biết Ngài, Ta sẽ cũng nói dối như các người vậy; song Ta biết Ngài, và Ta giữ Lời Ngài. Cha các người là Áp-ra-ham đã nức lòng nhìn thấy ngày của Ta; người đã thấy rồi, và mừng rỡ. Người Giu-đa nói rằng: Thầy chưa đầy năm mươi tuổi, mà đã thấy Áp-ra-ham! Đức Chúa Jê-sus đáp rằng: Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, trước khi chưa có Áp-ra-ham, đã có Ta.

Sự nóng nảy, nôn nóng cho công việc mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời giao cho phải được hoàn thành đã được tỏ ra qua Đức Chúa Jê-sus Christ, khi Ngài phán với các môn đồ của Ngài về phép báp-tem Ngài phải chịu:

Lu-ca 12:50: Có một phép báp-tem mà Ta phải chịu, Ta đau đớn biết bao cho đến chừng nào phép ấy được hoàn thành!

Đức Giê-Hô-Va đã thấy rõ sự nôn nóng của Áp-ra-ham trước các mạng lệnh mà Ngài đã phán với người nên Ngài đã hiện đến, trong thân hình của ba người nam, để gặp Áp-ra-ham ngay giữa ban ngày.

Sáng thế ký 18:2-5: Áp-ra-ham nhượng mắt lên, thấy ba người đứng trước mặt. Vừa khi thấy, bèn bắt từ cửa trại chạy đến trước mặt ba người đó, sấp mình xuống đất, và thưa rằng: Lạy Chúa, nếu tôi được ơn trước mặt Chúa, xin hãy ghé lại nhà kẻ tôi tớ Chúa, đừng bỏ đi luôn. Xin các đấng hãy cho phép người ta lấy chút nước rửa chân các đấng, và xin hãy nằm nghỉ mát dưới cội cây này. Tôi sẽ đi đem một miếng bánh cho các đấng ăn vững lòng, rồi sẽ dời gót lên đường; vì cố ấy, nên mới quá bộ lại nhà kẻ tôi tớ các đấng vậy. Các đấng phán rằng: Hãy cứ việc làm như người đã nói.

Bản King James version chép: ²And he lift^{H5375} up his eyes^{H5869} and looked^{H7200}, and, lo^{H2009}, three^{H7969} men^{H582} stood^{H5324} by him: and when he saw^{H7200} them, he ran^{H7323} to meet^{H7125} them from the tent^{H168} door^{H6607}, and bowed^{H7812} himself toward the ground^{H776}, ³And said^{H559}, My Lord^{H136}, if^{H518} now^{H4994} I have found^{H4672} favour^{H2580} in thy sight^{H5869}, pass^{H5674} not away, I pray^{H4994} thee, from thy servant^{H5650}: ⁴Let a little^{H4592} water^{H4325}, I pray^{H4994} you, be fetched^{H3947}, and wash^{H7364} your feet^{H7272}, and rest^{H8172} yourselves under^{H8478} the tree^{H6086}. ⁵And I will fetch^{H3947} a morsel^{H6595} of bread^{H3899}, and comfort^{H5582} ye your hearts^{H3820}; after^{H310} that ye shall pass^{H5674} on: for therefore^{H5921-H3651} are ye come^{H5674} to your servant^{H5650}. And they said^{H1696}, So^{H3651} do^{H6213}, as thou hast said^{H1696}.

Chữ nhượng - lift^{H5375} up chép trong câu 2 trên, đó là chữ נָשָׂא - nasa' số 5375 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: ngược nhìn lên, hướng lên, hướng về, truyền sức mạnh tới, xác nhận, chứng minh, lưu tâm, chú ý đến;

Chữ mắt - eyes^{H5869} chép trong câu trên, đó là chữ עַיִן - 'ayin, số 5869 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: con mắt, thể hiện phẩm chất tin thần, sự nhìn, tầm nhìn;

Chữ thấy - looked^{H7200} và saw^{H7200} chép trong câu 2 trên, đó là chữ רָאָה - ra'ah, số 7200 của tiếng Hê-bơ-

rơ, có nghĩa là: *sự xuất hiện, sự hiện ra, sự kiểm tra, sự thanh tra, sự quan sát, sự thăm viếng, sự chuẩn bị cho, khiến cho có thể thấy được, khiến cho kinh nghiệm được, sự tự tỏ cho thấy, sự chứng tỏ ra;*

Chữ **chạy** - ran^{H7323} chép trong câu 2 trên, đó là chữ רָוַטְס - ruwts, số 3323 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự chạy, sự di chuyển cách vội vàng, hành động ngay lập tức, hành động cách nhanh chóng,*

Chữ **đến trước mặt** - to meet^{H7125} chép trong câu 2 trên, đó là chữ מִפְנֵי - qir'ah, số 7125 ra từ chữ מִפְנֵי - qara', số 7122 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự gặp gỡ, sự đi đón, để được gặp trong sự bất ngờ,*

Chữ **sấp mình** - bowed^{H7812} chép trong câu 2 trên, đó là chữ שָׁחָה - shachah, số 7812 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự cúi đầu xuống sát đất chào trong sự kính trọng, sự tỏ lòng tôn kính, sự thờ phượng,*

Mặc dù Kinh-Thánh chép là ba người đã đến trước trại của Áp-ra-ham, nhưng Lời Chúa cũng chép là Đức Giê-hô-Va đã phán với Áp-ra-ham, vậy thì *ba người này mang ý nghĩa gì về sự hiện ra của Đức Giê-hô-Va?*

Chữ **người** - men^{H582} được chép trong câu 2 trên, đó là chữ מְנַשׁ - 'enowsh, số 0582 ra từ chữ מְנַשׁ - 'anash, số 0605 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *loài người, con người, đàn ông;*

Giê-hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng Tự Hữu, Hằng Hữu, đã chọn Áp-ra-ham và dòng dõi của Người cho kế hoạch cứu chuộc loài người của Ngài, nên Ngài đã hiện đến với Áp-ra-ham và việc này đã được định trước để cho dòng dõi của Áp-ra-ham sẽ được biết, nên Ngài đã hiện đến trong thân hình ba con người, để những sự này phải được chép xuống làm chứng cho giao ước của Ngài với dòng dõi của Áp-ra-ham, vì ba người đó mang ý nghĩa về một Đấng duy nhất mà thôi, đó là Đức Giê-hô-Va, **Đấng đã có, hiện có, sau còn đến** và Đức Giê-hô-Va đã không chỉ làm điều này có một lần, mà Ngài đã làm nữa qua Đức Chúa Jêsus Christ.

Mác 9:2-8: **Khởi sáu ngày, Đức Chúa Jêsus đem Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giăng đi tẻ với Ngài lên núi cao; và Ngài hóa hình trước mặt ba người. Áo xống Ngài trở nên sáng rực và trắng tinh chói lòa, đến nỗi chẳng có thợ nhuộm nào ở thế gian nhuộm được trắng như vậy. Ê-li và Môi-se hiện ra, nói chuyện cùng Đức Chúa Jêsus. Phi-e-rơ bèn cất tiếng thưa cùng Đức Chúa Jêsus rằng: Lạy thầy, chúng ta ở đây tốt lắm; hãy đóng ba trại, một cái cho thầy, một cái cho Môi-se, và một cái cho Ê-li. Vì Phi-e-rơ không biết mình nói chi, tại cả ba đều sợ hãi. Lại có một đám mây bao phủ lấy; và từ đám mây có tiếng phán rằng: Người này là Con rất yêu dấu của Ta, hãy vâng nghe Người. Thành linh, các môn đồ ngó quanh quất, chẳng thấy ai nữa, chỉ còn một mình Đức Chúa Jêsus ở với mình mà thôi.**

Khải huyền 4:1-11: **Kế đó, tôi nhìn xem, này, một cái cửa mở ra trên trời; và tiếng thứ nhất mà tôi đã nghe nói với tôi, vang rầm như tiếng loa, phán cùng tôi rằng: Hãy lên đây, Ta sẽ cho người thấy điều sau này phải xảy đến. Tức thì tôi được Thánh Linh cảm hóa; thấy một ngôi đặt tại trên trời, trên ngôi có một Đấng đang ngồi đó. Đấng ngồi đó rực rỡ như bích ngọc và mã não; có cái móng đáng như lục bửu thạch bao chung quanh ngôi. Chung quanh ngôi lại có hai mươi bốn ngôi; trên những ngôi ấy tôi thấy hai mươi bốn trưởng lão ngồi, mặc áo trắng và đầu đội mũ triều thiên vàng. Từ ngôi ra những chớp nhoáng, những tiếng cùng sấm; và bảy ngọn đèn sáng rực thấp trước ngôi: đó là bảy vị Thần của Đức Chúa Trời. Trước ngôi có như biển trong ngần giống thủy tinh, còn chính giữa và chung quanh có bốn con sanh vật, đằng trước đằng sau chỗ nào cũng có mắt. Con sanh vật thứ nhất giống như sư tử, con thứ nhì như bò đực, con thứ ba mặt như mặt người, con thứ tư như chim đại bàng đang bay. Bốn con sanh vật ấy mỗi con có sáu cánh, chung quanh mình và trong mình đều có mắt; ngày đêm lúc nào cũng nói luôn không dứt: Thánh thay, thánh thay, thánh thay là Chúa, là Đức Chúa Trời, Đấng Toàn năng, Trước Đã Có, Nay Hiện Có, Sau Còn Đến! Khi các sanh vật lấy những sự vinh hiển, tôn quý, cảm tạ mà dâng cho Đấng ngự trên ngôi là Đấng hằng sống đời đời, thì hai mươi bốn trưởng lão sấp mình xuống trước mặt Đấng ngự trên ngôi, và thờ lạy Đấng hằng sống đời đời; rồi quăng mũ triều thiên mình trước ngôi mà rằng: Lạy Đức Chúa Trời là Chúa chúng tôi, Chúa đáng được vinh hiển, tôn quý và quyền lực; vì Chúa đã dựng nên muôn vật, và ấy là vì ý muốn Chúa mà muôn vật mới có và đã được dựng nên.**

Thần của Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã trực tiếp thi hành kế hoạch cứu chuộc loài người trong thân thể xác thịt của loài người, đó là qua Môi-se, qua tiên tri Ê-li và qua Đức Chúa Jêsus Christ.

Ê-sai 9:5-6: **Vì có một con trẻ sanh cho chúng ta, tức là một con trai ban cho chúng ta; quyền cai trị sẽ nấy trên vai Ngài. Ngài sẽ được xưng là Đấng Lạ lùng, là Đấng Mưu luận, là Đức Chúa Trời Quyền năng, là Cha Đời đời, là Chúa Bình an. Quyền cai trị và sự bình an của Ngài cứ thêm mãi không thôi, ở**

trên ngôi Đa-vít và trên nước Ngài, dựng làm cho nước bền vững, và lập lên trong sự chánh trực công bình, từ nay cho đến đời đời. Thật, lòng sốt sắng của Đức Giê-hô-va vạn quân sẽ làm nên sự ấy!

Ê-sai 61:1-3: **Thần của Chúa Giê-hô-va ngự trên Ta; vì Đức Giê-hô-va đã xúc dầu cho Ta, để dâng giáng tin lành cho kẻ khiêm nhường.** Ngài đã sai Ta đến để dâng rịt những kẻ vỡ lòng, để dâng rao cho kẻ phu tù được tự do, kẻ bị cầm tù được ra khỏi ngục; để dâng rao năm ban ơn của Đức Giê-hô-va, và ngày báo thù của Đức Chúa Trời chúng ta; để dâng yên ủi mọi kẻ buồn rầu; để dâng ban máo hoa cho kẻ buồn rầu ở Si-ôn thay vì tro bụi, ban dầu vui mừng thay vì tang chế, ban áo ngợi khen thay vì lòng nặng nề; hầu cho những kẻ ấy được xưng là cây của sự công bình, là cây Đức Giê-hô-va đã trồng để được vinh hiển.

Chúng ta được gọi là **dòng dõi của Áp-ra-ham**, như Lời Chúa đã chép trong Kinh-Thánh:

Ga-la-ti 3:26-29: **Vì chúng anh em bởi tin Đức Chúa Jê-sus Christ, nên hết thảy đều là con trai của Đức Chúa Trời.** Vả, anh em thảy đều chịu phép báp tem trong Đấng Christ, đều mặc lấy Đấng Christ vậy. Tại đây không còn chia ra người Giu-đa hoặc người Gờ-réc (*Greek*); không còn người tôi mọi hoặc người tự chủ; không còn đàn ông hoặc đàn bà; vì trong Đức Chúa Jê-sus Christ, anh em thảy đều làm một. Lại nếu anh em thuộc về Đấng Christ, thì anh em là **dòng dõi của Áp-ra-ham**, tức là kẻ kế tự theo lời hứa.

Là dòng dõi của Áp-ra-ham thì mọi người tin Chúa phải nhận biết những sự đã xảy đến với Áp-ra-ham, vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời sẽ tiếp tục thi hành kế hoạch cứu chuộc loài người của Ngài, qua **dòng dõi của Áp-ra-ham**, nhưng Thần của Đức Giê-hô-va sẽ chỉ chọn những người nào thật sự là **dòng dõi của Áp-ra-ham**, nghĩa là những người luôn nhận biết trách nhiệm của mình trước các mạng lệnh giao ước mà Ngài đã phán với Áp-ra-ham mà thôi, vì trong ngày Đức Giê-hô-va lập giao ước với Áp-ra-ham về dòng dõi của người, Ngài đã phán rằng: **“Ta sẽ lập giao ước cùng người, và cùng hậu tự người trải qua các đời; ấy là giao ước đời đời, hầu cho Ta làm Đức Chúa Trời của người và của dòng dõi người. Ta sẽ cho người cùng dòng dõi người xứ mà người đang kiều ngụ, tức toàn xứ Ca-na-an, làm cơ nghiệp đời đời. Vậy, Ta sẽ làm Đức Chúa Trời của họ.** Đoạn, Đức Chúa Trời phán cùng Áp-ra-ham rằng: **Phần người cùng dòng dõi người, từ đời nọ sang đời kia, sẽ giữ sự giao ước của Ta. Mỗi người nam trong vòng các người phải chịu phép cắt bì; ấy là giao ước mà các người phải giữ, tức giao ước lập giữa Ta và các người, cùng dòng dõi sau người. Các người phải chịu cắt bì; phép đó sẽ là dấu hiệu của sự giao ước giữa Ta cùng các người. Trải qua các đời, mỗi người nam trong vòng các người, hoặc sanh ở tại nhà, hoặc đem tiền ra mua nơi người ngoại bang, chẳng thuộc về dòng giống người, hễ lên được tám ngày rồi, đều phải chịu phép cắt bì. Chớ khá bỏ làm phép cắt bì cho ai sanh tại trong nhà người, hay đem tiền ra mua về; sự giao ước của Ta sẽ lập đời đời trong xác thịt của các người vậy. Một người nam nào không chịu phép cắt bì nơi xác thịt mình, sẽ bị truất ra khỏi ngoài dân sự mình; người đó là kẻ bội lời giao ước Ta.”** (Sáng thế ký 17:7-14)

Đức Giê-hô-va đã tỏ rõ lý do Ngài sẽ khiến cho Áp-ra-ham trở nên một dân lớn, đó là: **“Ta đã chọn người để dâng người khiến dạy các con cùng nội nhà người giữ theo đạo Đức Giê-hô-va, làm các điều công bình và ngay thẳng; thế thì, Đức Giê-hô-va sẽ làm cho ứng nghiệm Lời Ngài đã hứa cùng Áp-ra-ham.”**

Phần nhiều người tin Chúa chỉ nghĩ cho linh hồn mình được sự cứu rỗi, mà không thi hành phần trách nhiệm của mình, là **muối của đất**, là **sự sáng của thế gian**, nghĩa là người đó phải tái sinh tâm linh mình và phải làm chứng về Đức Chúa Jê-sus Christ, mà sự làm chứng đó không phải chỉ nói về Đức Chúa Jê-sus Christ như Kinh-Thánh đã chép, nhưng là sự làm chứng về quyền phép của Đức Chúa Jê-sus Christ trên chính cuộc đời của mình, là người tin Đức Chúa Jê-sus Christ theo tiêu chuẩn mà Ngài đã phán: **“Vậy những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này: lấy Danh Ta mà trừ quỷ; dùng tiếng mới mà nói; bắt rắn trong tay; nếu uống giống chi độc, cũng chẳng hại gì; hễ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ lành”** (Mác 16:17-18).

Chính Áp-ra-m đã thi hành đức tin của mình khi, người vâng theo tiếng phán của Đức Giê-hô-va mà tỏ cho cả nhà người biết tên mới của mình là Áp-ra-ham, mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã ban cho mình, cùng ban tên mới cho vợ mình, là Sa-rai, được trở thành Sa-ra, là bóng về mọi người tin Chúa phải trở thành môn đồ của Đấng Christ, mà người ta quen gọi là Cơ-đốc nhân - Christians (Công vụ các sứ đồ 11:26).

Giê-hô-va Đức Chúa Trời không muốn người ta chỉ nói về tên mới, nhưng là sự thể hiện ra đúng với ý nghĩa của tên mới mà Ngài đã sẵn lòng ban cho những người nào tin đến Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ, đó là sự tỏ ra **uy quyền, bôn tánh, sự tôn trọng** của danh xưng **môn đồ của Đấng Christ**.

Lu-ca 12:28-38: **Hỡi kẻ ít đức tin, nếu loài cỏ ngoài đồng là loài nay sống mai bỏ vào lò, mà Đức Chúa Trời còn cho mặc thể ấy, huống chi là các người! Vậy các người đừng kiếm đồ ăn đồ uống, cũng đừng**

có lòng lo lắng. Vì mọi sự đó, các dân ngoại ở thế gian vẫn thường tìm, và Cha các người biết các người cần dùng mọi sự đó rồi. Nhưng thà các người hãy tìm kiếm nước Đức Chúa Trời, rồi mọi sự đó sẽ được cho thêm. Hỡi bầy nhỏ, đừng sợ chi; vì Cha các người đã bằng lòng cho các người nước thiên đàng. Hãy bán gia tài mình mà bố thí. Hãy sắm cho mình túi không hư, và của báu không hề hao kém ở trên trời, là nơi kẻ trộm không đến gần, sâu mọt không làm hư nát. Vì của báu các người ở đâu, thì lòng cũng ở đó. Lưng các người phải thắt lại, đèn các người phải thắp lên. Hãy làm như người chờ đợi chủ mình ở tiệc cưới về, để lúc chủ đến gõ cửa thì liền mở. Phước cho những đầy tớ ấy, khi chủ về thấy họ thức canh! Quả thật, Ta nói cùng các người, chủ sẽ thắt lưng mình, cho đầy tớ ngồi bàn mình, và đến hầu việc họ. Hoặc canh hai, canh ba, chủ trở về, nếu thấy đầy tớ như vậy thì phước cho họ!

Sáng thế ký 18:1-9: Đức Giê-hô-va hiện ra cùng Áp-ra-ham nơi lùm cây đẻ bộp của Mam-rê, đang khi ngôi nơi cửa trại lúc trời nắng ban ngày. Áp-ra-ham nhướng mắt lên, thấy ba người đứng trước mặt. Vừa khi thấy, bèn bắt từ cửa trại chạy đến trước mặt ba người đó, sắp mình xuống đất, và thưa rằng: Lạy Chúa, nếu tôi được ơn trước mặt Chúa, xin hãy ghé lại nhà kẻ tôi tớ Chúa, đừng bỏ đi luôn. Xin các đấng hãy cho phép người ta lấy chút nước rửa chân các đấng, và xin hãy nằm nghỉ mát dưới cội cây này. Tôi sẽ đi đem một miếng bánh cho các đấng ăn vững lòng, rồi sẽ dời gót lên đường; vì cơ ấy, nên mới quá bộ lại nhà kẻ tôi tớ các đấng vậy. Các đấng phán rằng: Hãy cứ việc làm như người đã nói. Đoạn, Áp-ra-ham lật đặt vào trại đến cùng Sa-ra mà rằng: Hãy mau mau lấy ba đấu bột lọc nhồi đi, rồi làm bánh nhỏ. Áp-ra-ham bèn chạy lại bầy, bắt một con bò con ngon, giao cho đầy tớ mau mau nấu dọn; rồi lấy mỡ sữa và sữa cùng con bò con đã nấu xong, dọn ngay trước mặt các đấng; còn người thì đứng hầu trước mặt, dưới cội cây. Vậy các đấng đó bèn ăn.

Mọi người tin Chúa đều thuộc câu nói *“Lời Đức Chúa Trời hằng còn đến muôn đời”* nhưng người ta lại không để cho Lời của Đức Chúa Trời luôn hiện diện ở trong lòng của mình, như Đức Chúa Jêsus Christ đã phán: *“Hãy cứ ở trong Ta, thì Ta sẽ ở trong các người. Như nhánh nho, nếu không dính vào gốc nho, thì không tự mình kết quả được, cũng một lẽ ấy, nếu các người chẳng cứ ở trong Ta, thì cũng không kết quả được. Ta là gốc nho, các người là nhánh. Ai cứ ở trong Ta và Ta trong họ thì sinh ra lắm trái; vì ngoài Ta, các người chẳng làm chi được. Nếu ai chẳng cứ trong Ta thì phải ném ra ngoài, cũng như nhánh nho; nhánh khô đi, người ta lượm lấy, quăng vào lửa, thì nó cháy. Ví bằng các người cứ ở trong Ta, và những Lời của Ta ở trong các người, hãy cầu xin mọi điều mình muốn, thì sẽ được điều đó. Nay, Cha Ta sẽ được sáng Danh là thế nào: ấy là các người được kết nhiều quả, thì sẽ làm môn đồ của Ta vậy. Như Cha đã yêu thương Ta thế nào, Ta cũng yêu thương các người thế ấy; hãy cứ ở trong sự yêu thương của Ta. Nếu các người vâng giữ các điều răn của Ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương Ta, cũng như chính Ta đã vâng giữ các điều răn của Cha Ta, và cứ ở trong sự yêu thương Ngài. Ta nói cùng các người những điều đó, hầu cho sự vui mừng của Ta ở trong các người, và sự vui mừng các người được trọn vẹn.”* (Giăng 15:4-11).

Từ khi nhận biết trách nhiệm của mình là phải đi ở trước mặt Đức Chúa Trời toàn năng, làm một người trọn vẹn, thì tâm linh của Áp-ra-ham bắt đầu tỉnh thức trong thân thể xác thịt mình, (mà cái trại Áp-ra-ham đã ngồi ở trong đó là bóng). Con mắt của Áp-ra-ham luôn hướng về phía cửa trại mình, mong muốn được thấy Đức Giê-hô-Va và khi người thấy ba người đứng ở trước trại của mình, thì người nhận biết Chúa đến thăm mình.

Chỉ khi nào tâm linh của người tin Chúa luôn tỉnh thức về trách nhiệm của linh hồn mình trước các mạng lệnh của sự giao ước mà Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã phán và đã được chép trong Kinh-Thánh, là phần trách nhiệm của người được xưng là **dòng dõi của Áp-ra-ham**, thì Thần của Đức Giê-hô-Va sẽ đến thăm viếng người ấy, vì nếu người tin Chúa không hết lòng tìm kiếm Đức Chúa Trời, thì thần của Đức Chúa Trời sẽ không hiện đến cho người ấy được thấy Ngài, vì Lời Chúa đã chép về nguyên tắc này.

Giê-rê-mi 29:11-14: Đức Giê-hô-va phán: Vì Ta biết ý tưởng Ta nghĩ đối cùng các người, là ý tưởng bình an, không phải tai họa, để cho các người được sự trông cậy trong lúc cuối cùng của mình. Bấy giờ các người sẽ kêu cầu Ta, sẽ đi và cầu nguyện Ta, và Ta sẽ nhậm lời. Các người sẽ tìm Ta, và gặp được, khi các người tìm kiếm Ta hết lòng. Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ cho các người tìm được Ta, và sẽ đem những phu tù các người trở về. Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ nhóm các người lại từ mọi nước và mọi nơi mà Ta đã đuổi các người đến, và sẽ đem các người về trong đất mà Ta đã khiến các người bị đầy đi khỏi

đó.

Các phu tù đã chép đây không chỉ nói về những người đã bị bắt làm phù cho dân ngoại, nhưng nói về những sự mà loài người đã bị thiếu mất bởi cố tội lỗi của A-đam, là người trước nhất được Đức Chúa Trời tạo nên trên đất này. Nghĩa là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ phục hồi quyền làm con kế tự Ngài cho những người nào yêu mến Luật pháp của Đức Chúa Trời và hết lòng tìm cầu Ngài, để nhận biết ý Ngài mà làm theo Lời Ngài.

Châm ngôn 8:17-21: Ta yêu mến những người yêu mến Ta, phàm ai tìm kiếm Ta sẽ gặp Ta. Sự giàu có, sự tôn trọng, của cải bền lâu, và sự công bình, đều ở nơi Ta. Bông trái Ta tốt hơn vàng, đến đổi hơn vàng ròng; Hoa lợi của Ta quý hơn bạc cao. Ta đi trong con đường công bình, giữa các lối ngay thẳng, đặt làm cho kẻ yêu mến Ta hưởng được của cải thật, và làm cho đầy đầy các kho tàng của họ.

Bản King James version chép câu 17 trên như sau; ^{H157} I love ^{H157} them that love ^{H157} me; and those that seek ^{H7836} me early ^{H7836} shall find ^{H4672} me. Có nghĩa là: *Ta yêu mến những người nào yêu mến Ta, và người nào sớm tìm kiếm Ta sẽ được thấy Ta.*

Chữ *sớm tìm kiếm* - seek ^{H7836} me early ^{H7836} chép trong câu 17 trên, đó là chữ שָׁחַר - shâchar, số 7836 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *tìm lúc rạng đông, lúc mới hé lộ ra trong trí, trong sự suy nghĩ, trong công việc, trong sự suy gẫm, trong sự điều tra, đúng lúc có cần, đúng thời điểm, trong sự tìm cách siêng năng, thận trọng, sớm nhất khi có nhu cầu bất kể thời gian nào;*

Chữ *được thấy (gặp)* - find ^{H4672} chép trong câu 17 trên, đó là chữ מָצָא - mâtsâ, số 4672 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *thể hiện ra, xuất hiện, đạt được, hoàn thành, tìm thấy, gặp được, nhận được, giành được, thu được, kiếm được, được giải cứu, được đáp ứng, được thỏa mãn,*

Kể từ khi Áp-ra-ham nhận được giao ước của Đức Giê-Hô-Va và được Ngài đổi tên cho cả hai vợ chồng, cùng nhận được lời hứa về một con trai, được Đức Giê-Hô-Va đặt tên là Y-sác, cùng giao ước mà Đức Giê-Hô-Va sẽ lập với dòng dõi của Y-sác, Áp-ra-ham luôn trông ngóng giao ước mà Đức Giê-Hô-Va đã lập với mình được ứng nghiệm. Mặc dù thân thể xác thịt của Áp-ra-ham lúc đó đang ngồi ở trong trại mình, nhưng trong ý nghĩa gốc của ngôn ngữ Hê-bơ-rơ, thì **trại** mà Áp-ra-ham đã ngồi đó là ở giữa cánh đồng mà người ta đã chọn để chăn thả gia súc và địa danh của nơi đó là Mam-rê, nghĩa là: *Nơi chăn thả gia súc*. Nơi chăn thả vật thuộc linh đó chính là tấm lòng, là tâm trí của người được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời chọn làm kẻ tội tớ Ngài.

Lời Chúa trong Kinh-Thánh luôn mang ý nghĩa thần linh và sự sống và trong bài chúng ta đang học đây, Lời Chúa chép về tâm linh của Áp-ra-ham và cũng là chép về dòng dõi của Áp-ra-ham, sẽ luôn làm theo giao ước của Đức Giê-Hô-Va, vì Đức Giê-Hô-Va đã phán rõ rằng: **“Đoạn, Đức Chúa Trời phán cùng Áp-ra-ham rằng: Phần ngươi cùng dòng dõi ngươi, từ đời nọ sang đời kia, sẽ giữ sự giao ước của Ta. Mỗi người nam trong vòng các ngươi phải chịu phép cắt bì; ấy là giao ước mà các ngươi phải giữ, tức giao ước lập giữa Ta và các ngươi, cùng dòng dõi sau ngươi. Các ngươi phải chịu cắt bì; phép đó sẽ là dấu hiệu của sự giao ước giữa Ta cùng các ngươi. Trải qua các đời, mỗi người nam trong vòng các ngươi, hoặc sanh đẻ tại nhà, hoặc đem tiền ra mua nơi người ngoại bang, chẳng thuộc về dòng giống ngươi, hễ lên được tám ngày rồi, đều phải chịu phép cắt bì. Chớ khá bỏ làm phép cắt bì cho ai sanh tại trong nhà ngươi, hay đem tiền ra mua về; sự giao ước của Ta sẽ lập đời đời trong xác thịt của các ngươi vậy. Một người nam nào không chịu phép cắt bì nơi xác thịt mình, sẽ bị truất ra khỏi ngoài dân sự mình; người đó là kẻ bội lời giao ước Ta.”** (Sáng thế ký 17:9-14)

Thi-Thiên 40:5-8: Hỡi Giê-hô-va, Đức Chúa Trời tôi, công việc lạ lùng Chúa đã làm, và những tư tưởng của Chúa hướng cùng chúng tôi, thật là nhiều, không thể sắp đặt trước mặt Chúa; Nếu tôi muốn truyền các việc ấy ra, và nói đến, thật lấy làm nhiều quá không đếm được. Chúa không thích của lễ thiêu hoặc của lễ chay: Chúa đã xỏ tai tôi. Chúa không có đòi của lễ thiêu hay là của lễ chuộc tội. Bấy giờ tôi nói: Nay tôi đến; Trong quyển sách đã có chép về tôi; Hỡi Đức Chúa Trời tôi, tôi lấy làm vui mừng làm theo ý muốn Chúa, Luật pháp của Chúa ở trong lòng tôi.

Làm thế nào để người tin Chúa có thể làm phép cắt bì nơi xác thịt mình (là bóng về sự cắt bì lòng, nghĩa là cắt bì nơi tâm trí, là sự đổi mới tâm trí) mỗi ngày?

Chúng ta hãy xem Giô-suê, tội tớ của Mô-i-se, đã thi hành phép cắt bì cho dân Y-sơ-ra-ên, sau khi người đã dẫn dân Y-sơ-ra-ên vượt qua sông Giô-đanh, tại nơi mà sau này người ta gọi là Ghinh-ganh như thế nào.

Giô-suê 5:2-3: Trong lúc đó Đức Giê-hô-va phán cùng Giô-suê rằng: **Hãy sắm sửa dao bằng đá lửa, và làm phép cắt bì lần thứ nhì cho dân Y-sơ-ra-ên.** Vậy, Giô-suê sắm sửa dao bằng đá lửa, và làm phép cắt bì cho dân Y-sơ-ra-ên tại trên gò A-ra-lốt.

Bản King James version chép: ²At that time ^{H6256} the LORD ^{H3068} said ^{H559} unto Joshua ^{H3091}, Make ^{H6213} thee sharp ^{H6697} knives ^{H2719}, and circumcise ^{H4135} again ^{H7725} the children ^{H1121} of Israel ^{H3478} the second ^{H8145} time. ³And Joshua ^{H3091} made ^{H6213} him sharp ^{H6697} knives ^{H2719}, and circumcised ^{H4135} the children ^{H1121} of Israel ^{H3478} at ^{H413} the hill ^{H1389} of the foreskins ^{H6190}.

Chữ **dao bằng đá lửa** - sharp ^{H6697} knives ^{H2719} chép trong câu 2 trên, đó là chữ **רִיב** - tsur, số 6697 và chữ **כֶּרֶב** - chereb, số 2719 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *dao, gươm, dụng cụ sắc bén dùng để cắt; viên đá nhọn và sắc, vách đá nhọn, hòn đá;*

Dao bằng đá lửa đó là một công cụ mà người ta dùng đá cuội nơi lòng sông Giô-đanh, là loại đá rất cứng người ta thường dùng để đập các viên đó vào nhau để tạo ra tia lửa, còn khi người ta đập cho chúng vỡ ra, sẽ vỡ thành nhiều mảnh và những cạnh của những mảnh đá vỡ ra đó sẽ sắc như lưỡi dao và người ta dùng các “lưỡi dao” bằng đá đó để cắt bì cho mọi người nam trong dân Y-sơ-ra-ên. Đá đó là bóng về Lời hằng sống, là Lễ thật của Đức Chúa Trời, có quyền phép khiến cho tấm lòng của người tin Chúa được nên thánh.

Khi người tin Chúa luôn tỉnh thức về trách nhiệm của linh hồn mình, không phải chỉ canh giữ sao cho không phạm tội, nhưng là sự làm chứng về Đức Chúa Jêsus Christ, Đấng đã cứu chuộc mình, như Đức Giê-hô-va đã phán về Áp-ra-ham và dòng dõi của người rằng: **“Ta đã chọn người đặng người khiến dạy các con cùng nội nhà người giữ theo đạo Đức Giê-hô-va, làm các điều công bình và ngay thẳng; thế thì, Đức Giê-hô-va sẽ làm cho ứng nghiệm lời Ngài đã hứa cùng Áp-ra-ham.”** (Sáng thế ký 18:19)

Bây giờ chúng ta cùng suy gẫm những sự mâu nhiệm trong việc Áp-ra-ham đãi ba người khách đặc biệt của Đức Giê-hô-va, với ý nghĩa của các món ăn mà người đã dâng lên cho họ.

Sáng thế ký 18:6-8: **Đoạn, Áp-ra-ham lật đặt vào trại đến cùng Sa-ra mà rằng: Hãy mau mau lấy ba đấu bột lọc nhồi đi, rồi làm bánh nhỏ. Áp-ra-ham bèn chạy lại bầy, bắt một con bò con ngon, giao cho đầy tớ mau mau nấu dọn; rồi lấy mỡ sữa và sữa cùng con bò con đã nấu xong, dọn ngay trước mặt các đấng; còn người thì đứng hầu trước mặt, dưới cội cây. Vậy các đấng đó bèn ăn.**

Áp-ra-ham nhanh chóng nói với Sa-ra, vợ mình rằng, hãy mau mau, nghĩa là phải thật nhanh chóng lấy ba đấu bột lọc nhào thành bánh nhỏ, là loại bánh được làm bằng bột mịn (bột lọc) và được nướng trên lửa.

Theo ý nghĩa của chữ **bột lọc** - of fine ^{H5560} meal ^{H7058}, đó là chữ **קֹלֶת** - coleth, số 5560 và chữ **קִמַּח** - qemach, số 7058 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *bột mì rất mịn, được lọc rất kỹ, được bịch lộ ra, được lột trần ra, được nghiền nát, nguyên chất, sạch, đẹp, làm đồ ăn;*

Bánh **bột lọc nhồi dầu** trong mạng lệnh mà Đức Giê-hô-va phán với dân Y-sơ-ra-ên về của lễ chay, mang ý nghĩa bóng về Lời Đức Chúa Trời phải được suy gẫm kỹ (*bột mì đã được xay và được lọc thật mịn và được nhào thành bánh đó là bóng*), cùng nhờ quyền phép của Đức Thánh-Linh (*mà việc bánh được nướng trên lửa đó là bóng*) mà công bố ra các Lễ thật đã được giấu kín trong Lời văn tự (*hạt lúa mì được xay thành bột đó là bóng*), khiến cho tâm linh người tin Chúa được nên thánh.

Ba đấu bột lọc mang ý nghĩa về Lời của Đức Chúa Trời đã được tỏ ra và được chép trong Kinh-Thánh về ba thời kỳ, đó là **thời kỳ tiên Luật pháp** (được chép trong sách Sáng thế ký). Tiếp đến là **thời kỳ Luật pháp** được chép trong các sách Luật pháp mà Đức Giê-hô-va đã ban cho Môi-se, cùng các sách tiếp theo đến các Thi-Thiên, sách Châm ngôn, các sách tiên tri cho đến sách Ma-la-chi. Tiếp đến là **thời kỳ của Luật pháp của Thánh-Linh sự sống**, tức là Lễ thật và ân điển của Đức Chúa Trời, được ban cho loài người qua Đức Chúa Jêsus Christ. (*Giăng 1:17*)

Sau khi Áp-ra-ham truyền bảo Sa-ra, vợ mình phải nhanh chóng làm bánh bột lọc, người liền chạy đến bầy súc vật của mình **bắt một con bò con ngon, giao cho đầy tớ mau mau nấu dọn;**

Chữ **con bò** - a calf ^{H1121-H1241} chép trong câu 7 trên, đó là chữ **בֵּן** - ben, số 1121 ra từ chữ **בָּנָה** - banah, số 1129 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *con trai, con trẻ, súc vật còn non, để xây dựng, để sửa chữa lại, để làm cho bền vững, khiến cho tiếp tục, để xây nhà, để sản sanh con cái, khiến cho người son sẽ được sanh con cái;*

Chữ **con (bò con)** - tender ^{H7390} chép trong câu 7 trên, đó là chữ **רַק** - rak, số 7390 ra từ chữ **רַקַּק** - rakak,

số 7401 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **non, mềm, thanh nhã, mảnh mai, tinh khiết, tinh xảo, khéo léo, lịch thiệp, cao quý, bản chất tốt lành;**

Chữ ngon - good^{H2896} chép trong câu 7 trên, đó là chữ טוֹב - towb, số 2896 ra từ chữ טוֹב - towb, số 2895 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **tốt lành, hay, tuyệt vời, dễ chịu, thích hợp với, hơn hẳn, vượt trội, đẹp đẽ, sự thịnh vượng, sự thành công, có ích lợi, khiến cho vui mừng, khiến cho thuận lợi;**

Chữ đầy tớ - a young^{H5288} chép trong câu 7 trên, đó là chữ נַעַר - na'ar, số 5288 ra từ chữ נַעַר-na'ar, số 5287 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **một con trai thiếu niên, người đầy tớ, bầy tôi trung thành, người hầu cận, người tùy tùng; để rung lắc, để lật đổ, để phá đổ,**

Chữ nấu dọn - to dress^{H6213} it chép trong câu 7 trên, đó là chữ אָשָׂה - 'asah, số 6213 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **để làm, để tạo thành, để rập theo khuôn mẫu, để hoàn thành, để thực hiện, để làm cho trọn, để pha chế, để chế biến, để ban hành, để bày tỏ, để trình diễn, để nấu dọn thức ăn;**

Sau khi giao cho người đầy tớ trẻ lo nấu món thịt bò con ngon, thì Áp-ra-ham lấy mỡ sữa và sữa cùng con bò con đã nấu xong, dọn ngay trước mặt các đấng; còn người thì đứng hầu trước mặt, dưới cội cây.

Chữ mỡ - butter^{H2529} chép trong câu 8 trên, đó là chữ חֶמֶן - chem'ah, số 2529 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **sữa bò để đông đặc thành bơ, pho mát;**

Chữ sữa- milk^{H2461} chép trong câu 8 trên, đó là chữ חָלָב - chalab, số 2461 ra từ chữ חָלָב - cheleb, số 2459 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **sữa bò, pho mát, phần ngon nhất, phần hay nhất, béo nhất, màu mỡ nhất;**

Chữ dọn - set^{H5414} chép trong câu 8 trên, đó là chữ נָתַן - nathan, số 5414 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **công bố, đặt để, diễn tả, nói ra, giải bày, bày tỏ, dâng hiến, trao cho, tặng cho;**

Chữ ngay trước mặt - before^{H6440} chép trong câu 8 trên, đó là chữ פָּנִים - paniym, số 6440 ra từ chữ פָּנִה - panah, số 6437 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **đối diện với, ở trước mặt, lần lượt, sự lưu tâm đến, sự kính trọng, chỉ ra dấu hiệu của sự hướng về, hướng về phía trước mặt;**

Chữ đứng - stood^{H5975} chép trong câu 8 trên, đó là chữ עָמַד - 'amad, số 5975 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **chỗ đứng, lập trường, quan điểm, giữ nguyên vị trí, tiếp tục tồn tại, duy trì chỗ đứng, duy trì thái độ, duy trì quan điểm không thay đổi, làm cho bền vững ;**

Chữ dưới cội cây - under^{H8478} the tree^{H6086} chép trong câu 8 trên, đó là chữ תַּחַת - tachath, số 8478 và chữ עֵץ - 'ets, số 6086 ra từ chữ עֵצָה - atsah, số 6095 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **bên dưới, phía dưới, theo ý của...; cây, cây gỗ, giá treo cổ, để đóng lại, để kẹp lại, để giam, để nhốt, để bảo vệ, để che chở, để ngăn cách;**

Chữ ăn - eat^{H398} chép trong câu 8 trên, đó là chữ אָכַל - 'akal, số -398 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **ăn, nuốt, thiêu đốt, tiêu thụ, sử dụng, nhìn chòng chọc như nuốt lấy;**

Mặc dù Lời Chúa trong văn tự đã chép về Áp-ra-ham, cùng vợ của Áp-ra-ham và người đầy tớ của Áp-ra-ham đã cùng soạn bữa tiệc này, nhưng những sự đó đều là bóng về con người trọn vẹn của Áp-ra-ham, mà Sa-ra, vợ của Áp-ra-ham là bóng về thân thể của Áp-ra-ham, còn kẻ đầy tớ đó, theo ý nghĩa của tiếng Hê-bơ-rơ chép là **một con trai thiếu niên, người đầy tớ, bầy tôi trung thành, người hầu cận, người tùy tùng; để rung lắc, để lật đổ, để phá đổ,** đó là bóng về tâm linh của Áp-ra-ham, được tái sanh bởi quyền phép của giao ước mà Đức Giê-Hô-Va đã phán lập với tâm linh của Áp-ram (Áp-ra-ham). Chính Áp-ra-ham đã thực hành quyền quản trị thân thể xác thịt mình, cùng thi hành đức tin của mình để báo cáo với Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời về trách nhiệm của mình, đó là người thực hành sự đi ở trước mặt Chúa làm một người trọn vẹn, đó là cả Tâm hồn, Tâm linh và thân thể xác thịt mình hiệp một để hầu việc Đức Chúa Trời. Công việc mà Áp-ra-ham đã làm đó là trình dâng lên Đức Giê-Hô-Va trách nhiệm của mình, mà những của lễ đó bao gồm công việc làm cho hạt lúa mì (*biểu tượng của Luật pháp văn tự của Đức Chúa Trời ban cho loài người*) qua sự suy gẫm mà việc xay hạt lúa mì thành bột lọc, cùng với quyền phép của Đức Thánh-Linh ban cho mà nhào, nhồi với nước và dầu để thành bánh (*bài giảng*), được nướng trên lửa (*sự công bố Lời Chúa*). Con bò con ngon được người đầy tớ (*tâm linh của Áp-ra-ham*) nấu dọn (*sữa soạn, thực hiện, hoàn thành bài giảng, để được tỏ ra*) và dâng lên cùng với mỡ, sữa bò (*là bóng về những sự mẫu nhiệm được tỏ ra qua Lễ thật*). Ngoài Áp-ra-ham ra, không có một người nào ở cùng với Áp-ra-ham khi các món ăn này được dâng lên cho ba người khách đó, mà chính Áp-ra-ham đã **đứng ở dưới cội cây**, là bóng về người hầu việc Chúa **đứng vững tại chân thập tự giá**, là sự giữ vững đức tin cùng sự trông cậy của mình trước các mạng lệnh cùng các lời của sự giao ước mà mình đã nhận được

từ nơi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời (là ý nghĩa của chữ **dưới cội cây** - **under**^{H8478} **the tree**^{H6086} chép trong Sáng thế ký 18 câu 8 trên, đó là chữ **תחת** - **tachath**, số 8478 và chữ **עץ** - **ets**, số 6086 ra từ chữ **אצה** - **atsah**, số 6095 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *bên dưới, phía dưới, theo ý của...; cây, cây gỗ, giá treo cổ, để đóng lại, để kẹp lại, để giam, để nhốt, để bảo vệ, để che chở, để ngăn cách;*

Ba người nam đó đã tiếp nhận lễ vật của Áp-ra-ham, mà các lễ vật, đồ ăn đó là bóng về đức tin của Áp-ra-ham trước các mạng lệnh giao ước mà Đức Giê-Hô-Va đã phán với người, mà việc ba người đó ăn đã do mà Áp-ra-ham đã dọn đó, chính là sự họ nghe các lời báo cáo của Áp-ra-ham vậy.

Khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban Luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên tại nơi đồng vắng Si-nai, Ngài đã thiết lập sự thờ phượng cùng các kỳ lễ và những của lễ mà dân Y-sơ-ra-ên phải thi hành trong suốt thời gian họ còn sống trên đất này, mà những của tế lễ đó đều là bóng về việc dân Y-sơ-ra-ên phải biết tôn cao Luật pháp của Đức Chúa Trời, mà mục đích của sự tôn cao Luật pháp đó là nhắc cho người ta nhớ lại các tội lỗi cùng nhận biết hậu quả của tội lỗi đối với sự sống của người ta là nghiêm trọng thế nào, qua đó mà dân Y-sơ-ra-ên phải nhận biết việc Đức Giê-Hô-Va ban Luật pháp của Ngài cho họ, đó là sự yêu thương của Đức Chúa Trời dành cho họ và cho cả nhân loại, vì Luật pháp của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời dẫn người ta ra khỏi nơi tối tăm, là bóng của sự chết, mà tới được nơi sáng láng lạ lùng của Đức Chúa Trời, là bóng về sự sống đời đời trong Đức Chúa Trời.

Hê-bơ-rơ 10:1-22: **Vả, luật pháp chỉ là bóng của sự tốt lành ngày sau, không có hình thật của các vật, nên không bao giờ cất tế lễ mỗi năm hằng dâng như vậy, mà khiến kẻ đến gần Đức Chúa Trời trở nên trọn lành được. Nếu được, thì những kẻ thờ phượng đã một lần được sạch rồi, lương tâm họ không còn biết tội nữa, nhân đó, há chẳng thôi dâng tế lễ hay sao? Trái lại, những tế lễ đó chẳng qua là mỗi năm nhắc cho nhớ lại tội lỗi. Vì huyết của bò đực và dê đực không thể cất tội lỗi đi được. Bởi vậy cho nên, Đấng Christ khi vào thế gian, phán rằng: Chúa chẳng muốn của lễ thiêu, cũng chẳng muốn lễ vật, Nhưng Chúa đã sắm sửa một thân thể cho tôi. Chúa chẳng nhậm của lễ thiêu, cũng chẳng nhậm của lễ chuộc tội. Tôi bèn nói: Hỡi Đức Chúa Trời, này tôi đến-Trong sách có chép về tôi-Tôi đến để làm theo ý muốn Chúa. Trước đã nói: Chúa chẳng muốn, chẳng nhậm những hy sinh, lễ vật, của lễ thiêu, của lễ chuộc tội, đó là theo luật pháp dạy; sau lại nói: Đây này, tôi đến để làm theo ý muốn Chúa. Vậy thì, Chúa đã bỏ điều trước, đặt lập điều sau. Ấy là theo ý muốn đó mà chúng ta được nên thánh nhờ sự dâng thân thể của Đức Chúa Jêsus Christ một lần đủ cả. Phàm thầy tế lễ mỗi ngày đứng hầu việc và năng dâng của lễ đồng một thức, là của lễ không bao giờ cất tội lỗi được, còn như Đấng này, đã vì tội lỗi dâng chỉ một của lễ, rồi ngồi đời đời bên hữu Đức Chúa Trời, từ rày về sau đang đợi những kẻ thù nghịch Ngài bị để làm bệ dưới chân Ngài vậy. Vì nhờ dâng chỉ một của tế lễ, Ngài làm cho những kẻ nên thánh được trọn vẹn đời đời. Đức Thánh Linh cũng làm chứng cho chúng ta như vậy; vì đã phán rằng: Chúa phán: Nầy là giao ước ta lập với chúng nó sau những ngày đó, Ta sẽ để luật pháp Ta vào lòng chúng nó và ghi tạc nơi trí khôn, lại phán: Ta sẽ chẳng còn nhớ đến tội lỗi gian ác của chúng nó nữa. Bởi lẽ có sự tha thứ thì không cần dâng của lễ vì tội lỗi nữa. Hỡi anh em, vì chúng ta nhờ huyết Đức Chúa Jêsus được dạn dĩ vào nơi rất thánh, bởi đường mới và sống mà Ngài đã mở ngang qua cái màn, nghĩa là ngang qua xác Ngài, lại vì chúng ta có một thầy tế lễ lớn đã lập lên cai trị nhà Đức Chúa Trời, nên chúng ta hãy lấy lòng thật thà với đức tin đầy dẫy trọn vẹn, lòng được tươi sạch khỏi lương tâm xấu, thân thể rửa bằng nước trong, mà đến gần Chúa.**

Sáng thế ký 18: 9-19: **Các đấng hỏi Áp-ra-ham rằng: Sa-ra, vợ người, ở đâu? Đáp rằng: Kia, nàng ở trong trại kia. Một đấng nói rằng: Trong độ một năm nữa, Ta sẽ trở lại đây với người không sai, và chừng đó, Sa-ra, vợ người, sẽ có một con trai. Sa-ra ở nơi cửa trại sau lưng đấng đó, nghe các lời này. Vả, Áp-ra-ham cùng Sa-ra đã già, tuổi tác đã cao; Sa-ra không còn chi nữa như thế thường người đàn bà. Sa-ra cười thầm mà rằng: Già như tôi thế này, để còn được điều vui đó sao? Còn chúa tôi cũng đã già rồi! Đức Giê-hô-va phán hỏi Áp-ra-ham rằng: Cớ sao Sa-ra cười như vậy mà rằng: Có quả thật rằng tôi già đến thế này lại còn sanh sản chăng? Há có điều chi Đức Giê-hô-va làm không được chăng? Đến kỳ đã định, trong một năm nữa, Ta sẽ trở lại cùng người, và Sa-ra sẽ có một con trai. Vì Sa-ra sợ, nên chối mà thưa rằng: Tôi có cười đâu! Nhưng Ngài phán rằng: Thật người có cười đó! Các đấng đều đứng dậy mà đi, ngó về phía Sô-đôm. Áp-ra-ham cũng theo để tiễn bước các đấng. Đức Giê-hô-va phán rằng: Lễ**

nào Ta giấu Áp-ra-ham điều chi Ta sẽ làm sao? vì Áp-ra-ham chắc sẽ được trở nên một dân lớn và cường thịnh; các dân tộc trên thế gian đều sẽ nhờ người mà được phước. Ta đã chọn người đặng người khiến dạy các con cùng nội nhà người giữ theo đạo (Lời) Đức Giê-hô-va, làm các điều công bình và ngay thẳng; thế thì, Đức Giê-hô-va sẽ làm cho ứng nghiệm Lời Ngài đã hứa cùng Áp-ra-ham.

Bản King James version chép: ⁹ And they said^{H559} unto him, Where^{H346} is Sarah^{H8283} thy wife^{H802}? And he said^{H559}, Behold^{H2009} in the tent^{H168}. ¹⁰ And he said^{H559}, I will certainly^{H7725} return^{H7725} unto thee according to the time^{H6256} of life^{H2416}; and, lo^{H2009}, Sarah^{H8283} thy wife^{H802} shall have a son^{H1121}. And Sarah^{H8283} heard^{H8085} it in the tent^{H168} door^{H6607}, which^{H1931} was behind^{H310} him. ¹¹ Now Abraham^{H85} and Sarah^{H8283} were old^{H2205} and well stricken^{H935} in age^{H3117}; and it ceased^{H2308} to be with Sarah^{H8283} after the manner^{H734} of women^{H802}. ¹² Therefore Sarah^{H8283} laughed^{H6711} within^{H7130} herself, saying^{H559}, After^{H310} I am waxed old^{H1086} shall I have^{H1961} pleasure^{H5730}, my Lord^{H113} being old^{H2204} also? ¹³ And the LORD^{H3068} said^{H559} unto Abraham^{H85}, Wherefore^{H4100} did Sarah^{H8283} laugh^{H6711}, saying^{H559}, Shall I of a surety^{H552} bear^{H3205} a child, which^{H589} am old^{H2204}? ¹⁴ Is any thing^{H1697} too hard^{H6381} for the LORD^{H3068}? At the time appointed^{H4150} I will return^{H7725} unto thee, according to the time^{H6256} of life^{H2416}, and Sarah^{H8283} shall have a son^{H1121}. ¹⁵ Then Sarah^{H8283} denied^{H3584}, saying^{H559}, I laughed^{H6711} not; for she was afraid^{H3372}. And he said^{H559}, Nay^{H3808}; but thou didst laugh^{H6711}. ¹⁶ And the men^{H582} rose^{H6965} up from thence^{H8033}, and looked^{H8259} toward^{H5921-H6440} Sodom^{H5467}; and Abraham^{H85} went^{H1980} with them to bring^{H7971} them on the way^{H7971}. ¹⁷ And the LORD^{H3068} said^{H559}, Shall I hide^{H3680} from Abraham^{H85} that thing which^{H834} I do^{H6213}; ¹⁸ Seeing that Abraham^{H85} shall surely become^{H1961} a great^{H1419} and mighty^{H6099} nation^{H1471}, and all^{H3605} the nations^{H1471} of the earth^{H776} shall be blessed^{H1288} in him? ¹⁹ For I know^{H3045} him, that he will command^{H6680} his children^{H1121} and his household^{H1004} after^{H310} him, and they shall keep^{H8104} the way^{H1870} of the LORD^{H3068}, to do^{H6213} justice^{H6666} and judgment^{H4941}; that the LORD^{H3068} may bring^{H935} upon Abraham^{H85} that which^{H834} he hath spoken^{H1696} of him.

Chúng ta có thể thấy ý nghĩa thuộc linh của việc Áp-ra-ham dâng của lễ cho Đức Giê-hô-va (mà ba người nam đó là bóng về công việc của Đức Giê-hô-va) như một báo cáo về những sự mà mọi người tin Chúa phải trình ra ở trước mặt Đức Chúa Trời, về những điều mà người tin Chúa đã nhận được từ Lời của Đức Chúa Trời. Vì tên của các món ăn mà Áp-ra-ham (cũng như các thầy tế lễ của dân Y-sơ-ra-ên, cùng dân Y-sơ-ra-ên sẽ dâng lên cho Đức Giê-hô-va trong các kỳ lễ, hoặc trong các của lễ chuộc tội, hay là lễ thụ ân, đều mang ý nghĩa về Luật pháp văn tự, hoặc Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, mà tên của các con sinh tế đó đã tỏ ra).

Đức Chúa Jêsus Christ đã định nghĩa về sự yêu mến Lời Đức Chúa Trời của những người tin Chúa, như sau: **Giăng 14:21: Ai có các điều răn của Ta và vâng giữ lấy, ấy là kẻ yêu mến Ta; người nào yêu mến Ta sẽ được Cha Ta yêu lại, Ta cũng sẽ yêu người, và tỏ cho người biết Ta.**

Khi Áp-ra-ham dâng bữa tiệc (là bóng về sự dâng của tế lễ) cho ba người (là bóng về công việc của Đức Giê-hô-va) ấy là Áp-ra-ham đã chứng minh rằng, mình đã tin cậy Đức Giê-hô-va và tôn trọng các mạng lệnh của Ngài và của lễ của Áp-ra-ham dâng lên đó đã đẹp lòng Đức Giê-hô-va, mà việc ba người đã ăn bữa do Áp-ra-ham dọn ra đó là bóng, cũng như Đức Giê-hô-va đã nhậm của lễ của A-bên vậy.

Trong hết thảy các của tế lễ mà loài người dâng lên cho Giê-hô-va Đức Chúa Trời, thì Đức Giê-hô-va chỉ ưa thích những của lễ do chính Ngài đã ban cho loài người, để nuôi dưỡng loài người, cả thuộc thể và thuộc linh. Đức Giê-hô-va đã chỉ định các con sinh vật được phép dâng lên cho Ngài, đó là chim bồ câu, chim cu rừng, là chiên con, hoặc chiên đực hoặc chiên cái, hoặc dê đực hoặc dê cái, hoặc bò đực hoặc bò cái, hoặc bột lọc, hoặc bánh không men...mà tên gọi cùng ý nghĩa những của tế lễ đó mang ý nghĩa bóng về Lời Đức Chúa Trời, hoặc Luật pháp văn tự, hoặc Luật pháp của Thánh-Linh sự sống.

Điều Giê-hô-va Đức Chúa Trời muốn các của tế lễ đó không phải vì Ngài có quyền yêu cầu như vậy, nhưng là vì các của tế lễ đó chính là sự yêu thương của Đức Chúa Trời đã ban cho loài người, ấy là để loài người sẽ nhờ sự tiếp nhận, vâng giữ và làm theo những sự ban cho của Ngài, mà linh hồn họ được phục hồi sự sống và được phục hồi quyền làm con kế tự Đức Chúa Trời và thân thể xác thịt của người ta được chữa lành, được cứu chuộc khỏi sự rửa sả của Luật pháp, mà việc người ta phải sở hữu được của tế lễ đó mà sự dâng của lễ lên qua lửa đó là bóng về Luật pháp trọn vẹn của Đức Chúa Trời có ở trong lòng họ, sẽ thi hành quyền phép của Ngài đem lại sự cứu chuộc cho sự sống của những người ấy, cả thuộc thể và thuộc linh.

Đức Giê-hô-va đã vui lòng nhận lấy của lễ của Áp-ra-ham dâng lên cho Ngài, dù trong thực tế, có thể Áp-ra-ham không biết ba người đó là công việc của Đức Giê-hô-va, nhưng theo Lễ thật thì Áp-ra-ham đã làm

điều đó cho Đức Giê-Hô-Va, vì Kinh-Thánh có chép Lời Đức Chúa Jêsus Christ đã phán về lẽ thật này:

Ma-thi-ơ 25:31-46: Khi Con người ngự trong sự vinh hiển mình mà đến với các thiên sứ thánh, thì Ngài sẽ ngồi trên ngai vinh hiển của Ngài. Muôn dân nhóm lại trước mặt Ngài, rồi Ngài sẽ chia người này với người khác ra, như kẻ chăn chiên chia chiên với dê ra; để chiên ở bên hữu và dê ở bên tả. Bấy giờ, vua sẽ phán cùng những kẻ ở bên hữu rằng: Hỡi các người được Cha Ta ban phước, hãy đến mà nhận lấy nước thiên đàng đã sắm sẵn cho các người từ khi dựng nên trời đất. Vì Ta đói, các người đã cho Ta ăn; Ta khát, các người đã cho Ta uống; Ta là khách lạ, các người tiếp rước Ta; Ta trần truồng, các người mặc cho Ta; Ta đau, các người thăm Ta; Ta bị tù, các người viếng Ta. Lúc ấy, người công bình sẽ thưa rằng: Lạy Chúa, khi nào chúng tôi đã thấy Chúa đói, mà cho ăn; hoặc khát, mà cho uống? Lại khi nào chúng tôi đã thấy Chúa là khách lạ mà tiếp rước; hoặc trần truồng mà mặc cho? Hay là khi nào chúng tôi đã thấy Chúa đau, hoặc bị tù, mà đi thăm viếng Chúa? Vua sẽ trả lời rằng: Quả thật, Ta nói cùng các người, hễ các người đã làm việc đó cho một người trong những người rất hèn mọn này của anh em Ta, ấy là đã làm cho chính mình Ta vậy. Kế đó, Ngài sẽ phán cùng những người ở bên tả rằng: Hỡi kẻ bị rủa, hãy lui ra khỏi Ta; đi vào lửa đời đời đã sắm sẵn cho ma quỷ và những quỷ sứ nó. Vì Ta đã đói, các người không cho ăn; Ta khát, các người không cho uống; Ta là khách lạ, các người không tiếp rước; Ta trần truồng, các người không mặc cho Ta; Ta đau và bị tù, các người không thăm viếng. Đến phiên các người này bèn thưa lại rằng: Lạy Chúa, khi nào chúng tôi đã thấy Chúa, hoặc đói, hoặc khát, hoặc làm khách lạ, hoặc trần truồng, hoặc đau ốm, hoặc bị tù mà không hầu việc Ngài ư? Ngài sẽ đáp lại rằng: Quả thật, Ta nói cùng các người, hễ các người không làm việc đó cho một người trong những người rất hèn mọn này, ấy là các người cũng không làm cho Ta nữa. Rồi những kẻ này sẽ vào hình phạt đời đời, còn những người công bình sẽ vào sự sống đời đời.

Mọi lời đã chép về Áp-ram, cho đến khi người được đổi tên thành Áp-ra-ham, đều mang ý nghĩa bóng về nguyên tắc tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ của Đức Giê-Hô-Va. Nghĩa là kể từ khi mọi sự đã chép trong năm sách của Môi-se, đặc biệt là sách Sáng thế ký đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời trao cho Môi-se và được Môi-se chép xuống thành văn tự, để truyền dạy lại cho tuyển dân của Ngài, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời bắt đầu tìm kiếm xem trong loài người, ai là những người sẽ tìm được của báu chôn trong đám ruộng của Ngài, mà vui mừng trở về bán hết gia tài mình, để mua đám ruộng đó, (như Đức Chúa Jêsus đã phán và được chép trong sách Ma-thi-ơ 13 câu 44) và nếu người nào đã nhận biết được ý muốn của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời được tỏ ra qua các mạng lệnh cùng các điều răn của Ngài, thì người đó phải nhận biết được trách nhiệm của linh hồn mình và người đó sẽ làm như Áp-ra-ham đã làm và người đó cũng sẽ nhận được giao ước của Đức Giê-Hô-Va như Áp-ra-ham đã nhận được vậy.

Lời Đức Chúa Trời là con đường dẫn loài người (tâm linh) trở về với Đức Chúa Trời thông qua sự cứu chuộc của Ngài, mà sự cứu chuộc này được thi hành qua Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời.

Thông qua Luật pháp nghĩa là tâm linh của người ta phải nhận biết giá trị của Luật pháp mà người ta phải tiếp nhận, phải vâng giữ lấy và phải tuân theo hết thảy mọi sự đã được chép trong Luật pháp của Đức Chúa Trời, vì Lời của Đức Chúa Trời làm chứng về quyền phép, về bổn tánh và về sự tôn trọng của Danh Đức Giê-Hô-Va. Khi một người muốn nhận được giá cứu chuộc cho sự sống của tâm linh mình, thì chính tâm linh của người ấy phải nhận biết trách nhiệm của mình, đó là phải trở dậy để bắt thân thể xác thịt mình phải phục Luật pháp của Đức Chúa Trời, nghĩa là phải tôn trọng hết thảy những sự đã được chép trong Kinh-Thánh, dù là một chấm hay một nét trong Luật pháp (trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ thuộc về phần Cựu-ước, và trong ngôn ngữ Hy-lạp thuộc về phần Tân-ước). Vì những sự thuộc về sự sống lại và sự sống đời đời đều ẩn chứa trong Lời của Đức Chúa Trời, tức là trong ngôn ngữ mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã dùng để chép các mạng lệnh cùng các điều răn của Ngài mà ban cho loài người qua Môi-se, cùng được phán qua các đấng tiên tri của Ngài.

Lời Đức Chúa Trời là con đường dẫn dắt tâm linh loài người ra khỏi nơi tối tăm, để đến được nơi sáng lạng lạ lùng của Đức Chúa Trời, mà con đường này loài người xác thịt không thể thấy được, nhưng tâm linh của người ta sẽ thấy được, nếu tâm linh đó chịu vâng phục các mạng lệnh của Đức Chúa Trời và làm theo Luật pháp của Ngài. Chính quyền phép của Lời Đức Chúa Trời sẽ phục hồi ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi tâm linh của người nào yêu mến Luật pháp của Đức Chúa Trời mà sự yêu mến đó là tiếp nhận, vâng giữ và tuân theo hết thảy các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời trong sự hiểu biết chân giá trị của Lời Đức

Chúa Trời, nghĩa là nhận biết trong Lời Đức Chúa Trời có sự sống và sự sống đó là sự sáng cho tâm linh mình.

Khi tâm linh của người nào tìm kiếm Đức Chúa Trời và muốn nhận biết chân giá trị của Lời Đức Chúa Trời, thì Đức Thánh-Linh cũng biết ý tưởng của người đó và tùy theo đức tin và sự kính sợ Đức Chúa Trời ở trong người ấy, mà Đức Thánh-Linh sẽ dắt dẫn tâm linh đó theo quyền phép của Ngài, chứ không phải là người ta muốn được biết những sự mầu nhiệm, thì sẽ được Đức Thánh-Linh tỏ cho người ấy biết.

Trong bài chúng ta đang học đây, chúng ta đang đối diện với nguyên tắc đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời thi hành với Áp-ra-ham, là người được Đức Giê-Hô-Va chọn làm tổ phụ đức tin của mọi người tin Chúa, vì thế cho nên Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời muốn hết thảy mọi người tin Chúa phải nhìn vào mọi sự đã chép về Áp-ra-ham, từ khi người còn mang tên là Áp-ram, chưa nhận biết Đức Chúa Trời, cho đến khi người nhận được những sự mà Đức Giê-Hô-Va đã hứa với người. Hết thảy mọi sự đã xảy đến với Áp-ram đều được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời cho phép xảy ra trong tự nhiên của người và Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã không hề can thiệp hay là mách bảo điều chi cho người, để người có thể tránh khỏi điều này hay là điều kia, nghĩa là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã để cho mọi sự thuộc về cuộc sống của loài người trên đất này xảy đến với người ta thế nào, thì đối với Áp-ra-ham cũng vậy, vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời không có sự tây vị ai bao giờ, vì thế cho nên những sự đã xảy đến với Áp-ra-ham, cũng như sẽ xảy đến với mọi người sống trên đất này thế ấy, hầu cho mọi người muốn nhận được sự cứu chuộc sự sống cho tâm linh mình, đều có thể nhìn vào cuộc đời của Áp-ra-ham, cùng những sự mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã cho phép xảy đến với người, cùng những sự ban cho Đức Giê-Hô-Va đối với Áp-ra-ham, cũng sẽ được làm cho hết thảy mọi người nào có đức tin như Áp-ra-ham thế ấy.

Áp-ram đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời lập giao ước với người về việc người sẽ có một dòng dõi đông như sao trên trời và Áp-ram cũng được biết rằng, dòng dõi của người sẽ ra từ trong ruột gan của người, nhưng người đã quên Lời hứa của Đức Giê-Hô-Va và người đã không tin rằng Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời có thể khiến cho vợ của người có thể sanh sản cho mình, chứ không phải nhờ sự ăn nằm với con đòi A-ga, người Ê-díp-tô mà có con. Áp-ram phạm sai lầm khi lại nghe theo lời vợ mình, là Sa-rai mà đui con đòi A-ga, cùng với Ích-ma-ên, là con của Áp-ram đã sanh bởi A-ga, ra khỏi nhà, mà người quên rằng con trai đó là trái của mình.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã sai thiên sứ đến giải cứu A-ga và Ích-ma-ên khỏi sự khát tại nơi đồng vắng và thiên sứ của Đức Giê-Hô-Va đã khuyên A-ga trở về chịu phục chủ mình, là Sa-rai.

Khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời phán với Áp-ram trong sự hiện thấy, khi người được chín mươi chín tuổi, rằng: **“Ta là Đức Chúa Trời toàn năng; người hãy đi ở trước mặt Ta làm một người trọn vẹn. Ta sẽ lập giao ước cùng người, làm cho dòng dõi người thêm nhiều quá bội.”** (Sáng thế ký 17:1-2) Áp-ram liền té sấp mặt xuống đất, vì người đã nhận biết sự sai lầm của mình, đã nghe theo lời vợ mình, mà ăn nằm với con đòi A-ga, trong khi Giê-Hô-Va là Đức Chúa Trời toàn năng. Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã thấy hành động ăn năn của Áp-ram trước mạng lệnh của Ngài, thì Đức Giê-Hô-Va quyết định đổi tên cho người từ Áp-ram thành Áp-ra-ham và Ngài cũng đổi tên cho vợ của người, từ Sa-rai thành Sa-ra và Đức Giê-Hô-Va cũng phán rằng Ngài sẽ ban phước cho Sa-ra, vợ của Áp-ra-ham: **Ta sẽ ban phước cho nàng, lại do nơi nàng Ta sẽ cho người một con trai, Ta sẽ ban phước cho nàng, nàng sẽ làm mẹ các dân tộc; những vua của các dân tộc sẽ do nơi nàng mà ra.** (Sáng thế ký 17:16)

Ngay khi Áp-ra-ham được nghe các Lời trên, người vẫn còn hồ nghi, cười và nói thẳm rằng: **Hồ ể người đã trăm tuổi rồi, mà sanh con được chăng? Còn Sa-ra, tuổi đã chín mươi, sẽ sanh sản được sao? Nên người đã cầu xin Đức Giê-Hô-Va rằng: Chớ chi Ích-ma-ên vẫn được sống trước mặt Ngài! Đức Chúa Trời bèn phán rằng: Thật vậy, Sa-ra vợ người, sẽ sanh một con trai, rồi người đặt tên là Y-sác. Ta sẽ lập giao ước cùng nó, để làm giao ước đời đời cho dòng dõi của nó. Ta cũng nhậm lời người xin cho Ích-ma-ên. Nay, Ta ban phước cho người, sẽ làm cho người sanh sản và thêm nhiều quá bội; người sẽ là tổ phụ của mười hai vị công hầu, và Ta làm cho người thành một dân lớn. Nhưng Ta sẽ lập giao ước Ta cùng Y-sác, độ khoảng này năm tới Sa-ra phải sanh cho người. Khi Đức Chúa Trời đã phán xong, thì Ngài từ Áp-ra-ham ngự lên.** (Sáng thế ký 17:17-22)

Phần quan trọng của sự hiện ra của Đức Giê-Hô-Va cùng Áp-ra-ham đó là một sự bất ngờ đối với Áp-ra-ham cũng như với hết thảy mọi người tin Chúa, đó là vì không phải hết thảy mọi người tin Chúa đều nhận biết trách nhiệm của mình trước sự cứu chuộc của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời. Vì mọi người tin Chúa đều đã nghĩ rằng, Đức Chúa Trời là sự yêu thương và vì Đức Chúa Trời yêu thương nên Ngài đã Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ, hầu cho hễ ai tin Con ấy, sẽ không bị hư mất, nhưng được sự sống đời đời. Và người ta đã cầu nguyện tin nhận Đức Chúa Jêsus Christ như một thủ tục rồi in trí rằng, linh hồn họ đã được cứu rồi!

Sự hiện ra của Đức Giê-hô-Va qua ba người nam đó là một bài kiểm tra mẫu cho hết thảy mọi người tin Chúa về đức tin của mọi người nào đã được nghe tiếng của Giê-hô-Va Đức Chúa Trời, hoặc qua tiếng phán của Ngài trong các chiêm bao, hoặc qua các lời giảng dạy của Đức Thánh-Linh, hành động qua các tội lỗi của Ngài, hoặc các Lời đã được chép trong Kinh-Thánh.

Là người tin Chúa thật, thì người đó sẽ phải làm công việc mà Áp-ra-ham đã làm, hoặc trong thuộc thể, hoặc trong thuộc linh, nghĩa là mọi người tin Chúa phải có đức tin nơi Lời Đức Chúa Trời và thi hành đức tin của mình trong quyền phép của Đức Chúa Jê-sus Christ, mà phần quan trọng nhất không phải là những công việc của xác thịt làm cho nhà của Chúa, hay là những sự phục vụ công việc thờ phượng, hay là những sự dâng hiến, mà là việc người tin Chúa phải được phục hồi quyền làm con kế tự Đức Chúa Trời.

Áp-ra-ham đã chứng minh đức tin của mình trước các mạng lệnh cùng Lời giao ước của Đức Giê-hô-Va, mà những sự Áp-ra-ham đã làm với ba người đó, là bóng về việc người tin Chúa phải thi hành đức tin của mình trước các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời, đã được chép trong Kinh-Thánh, từ sách Sáng thế ký cho tới sách Khải huyền và sự hầu việc Đức Chúa Trời bằng tâm thần và bằng Lễ thật.

Phần thưởng mà Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho Áp-ra-ham đó là người sẽ sanh một con trai, được Đức Giê-hô-Va đặt tên là Y-sác, mà tên Y-sác là chữ יִצְחָק - Yitschaq, số 3327 ra từ chữ יָצַח - tsachaq, số 6711 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **sự cười chế nhạo, sự chế giễu, sự nhạo báng, sự coi khinh, sự thách thức, sự coi thường;**

Danh Y-sác là do Đức Giê-hô-Va đặt cho và Y-sác là bóng về Đức Chúa Jê-sus Christ, Con một của Đức Chúa Trời và chính Giê-hô-Va Đức Chúa Trời sẽ cười nhạo quyền lực của ma quỷ, cùng chế nhạo quyền lực của thế gian này, khi thế gian coi thường các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời, cùng coi thường quyền phép của Đức Chúa Jê-sus Christ - Con một của Đức Chúa Trời, như Lời Chúa đã chép:

Thi-Thiên 2:1-12: Nhân sao các ngoại bang náo loạn? Và những dân tộc toan mưu chước hư không? Các vua thế gian nổi dậy, các quan trưởng bàn nghị cùng nhau nghịch Đức Giê-hô-va, và nghịch Đấng chịu xúc dầu của Ngài, mà rằng: Chúng ta hãy bẻ lời tối của hai Người, và quăng xa ta xiềng xích của họ. Đấng ngự trên trời sẽ cười, Chúa sẽ nhạo báng chúng nó. Bấy giờ Ngài sẽ nổi thịnh nộ phán cùng chúng nó, dùng cơn giận dữ mình khuấy khỏa chúng nó, mà rằng: Dầu vậy, Ta đã lập Vua Ta trên Si-ôn là núi thánh Ta. Ta sẽ giảng ra mạng lệnh: Đức Giê-hô-va phán cùng Ta rằng: Người là Con Ta; Ngày nay Ta đã sanh Người. Hãy cầu Ta, Ta sẽ ban cho Con các ngoại bang làm cơ nghiệp, và các đầu cùng đất làm của cải. Con sẽ dùng cây gậy sắt mà đập bẻ chúng nó; Con sẽ làm vỡ nát chúng nó khác nào bình gốm. Vì vậy, hỡi các vua, hãy khôn ngoan; Hỡi các quan xét thế gian, hãy chịu sự dạy dỗ. Khá hầu việc Đức Giê-hô-va cách kính sợ, và mừng rỡ cách run rẩy. Hãy hôn Con, e Người nổi giận, và các người hư mất trong đường chẳng; Vì cơn thịnh nộ Người hòng nổi lên. Phàm kẻ nào nương náu mình nơi Người có phước thay!

Mọi người tin Chúa phải soi mình vào Lời Đức Chúa Trời mà tiếp nhận, vâng giữ và làm theo Lời của Đức Chúa Trời, như Áp-ra-ham đã tiếp nhận mạng lệnh cùng giao ước của Đức Giê-hô-Va mà thay đổi chính mình được là Áp-ra-ham. Chính mỗi người tin Chúa phải thực hành đức tin của mình, qua việc làm theo các mạng lệnh cùng các điều răn, cùng những sự đã được chép trong Kinh-Thánh, hầu cho quyền phép của Đức Chúa Trời sẽ thi hành điều Ngài đã định cho Lời của Ngài làm thành cho bất kỳ người nào sẽ tiếp nhận, vâng giữ và làm theo Lời của Ngài. Vì chính Lời của Đức Chúa Trời sẽ khiến cho tâm linh của người nào yêu mến Lời Đức Chúa Trời được trở nên con kế tự Đức Chúa Trời và chỉ khi nào tâm linh của người tin Chúa được sở hữu Lời của Đức Chúa Trời, thì bấy giờ tâm linh người ấy mới được đồng kế tự với Đấng Christ trong Nước của Ngài.

Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán: **Ví bằng các người cứ ở trong Ta, và những Lời Ta ở trong các người, hãy cầu xin mọi điều mình muốn, thì sẽ được điều đó. Nay, Cha Ta sẽ được sáng Danh là thể nào: ấy là các người được kết nhiều quả, thì sẽ làm môn đồ của Ta vậy.** (Giăng 15:7-8)